

PROGRAM

Pá 1.4.	20.00	Vašek Koubek a kapela koncert	Music Club 13
Po 4.4.	18.00	Zbrusu nový zákon ironická i optimistická komedie o zlém Bohu, který bydlí v Bruselu / film Jaca van Dormaela	Kino Mír
St 6.4.	17.00	I Benátky jsou v mém srdci ... vernisaž výstavy Pavla Piekara	Galerie Obecního domu
	18.30	Benátky a láska hudebně-poetický pořad z díla benátských umělkyň	Sál purkmistrů
Čt 7.4.	18.15	Teorie tygra	Kino Orion
	a 20.15	premiéru nového českého filmu uvede režisér Radek Bajgar	Hradec nad Moravicí
Pá 8.4.	13.00	Fenomén Shakespeare přednáška Martina Hilského	Kostel sv. Václava
	17.00	Průvod masek aneb Malá festivalová inventura v řece času	Ptačí vrch (start)
	17.30	Slavnostní zahájení festivalu kulturní program a vernisaže výstav Gräfenberg v běhu staletí a Petrkov I Reynkovi	Kostel sv. Václava a Dům umění
	20.30	Koncert kapel Longital a Zrní „Prvních 15 let“	KD Na Rybníčku
So 9.4.	10.00	Japonsko v Sakura dojo Opava bojová umění a kultura země vycházejícího slunce	Sakura dojo Sadová 14
	12.00–24.00	Opava – srdce Slezska dvanáctihodinový pořad „Den z Opavy“ na stanici Českého rozhlasu Vltava	Frekvence 104,8 MHz

So 9.4.	19.00	Koncert opavské kapely Ladě živý přenos na stanici Českého rozhlasu Vltava	Café Evžen Beethovenova ul.
Ne 10.4.	10.00	Japonsko v Sakura dojo Opava bojová umění a kultura země vycházejícího slunce	Sakura dojo Sadová 14
	17.00	Pocta Edith Piaf Hana Fialová - zpěv Jakub Žídek - klavír	Knihovna Petra Bezruče
Po 11.4.	18.00	Harold a Maude - laskavá černá komedie bez předsudků o životě, lásce a smrti / film Hala Ashbyho	Kino Mír
St 13.4.	19.00	Vladimír Merta „70“ hudební oslava legendy českého písničkářství	Klub Art
Čt 14.4.	18.00	Petrkov I Reynkovi komentovaná prohlídka výstavy s autorem Janem Němečkem a koncert Karla Vepřeka	Dům umění
Pá 15.4.	19.00	Básník Egon Bondy v unikátních filmových dokumentech „My žijeme v Praze...“ a „Židovský hřbitov“ / uvádí Tomáš Mazal	Klub Art
So 16.4.	13.00	„Ochutnejte Jeseníky“	Atrium Domu umění
	14.00	Vincenz Priessnitz	Kostel sv. Václava
	a 17.15	hraný dokument o proměně chudého venkovana ve slavného léčitele / film Pavla Linharta	

So 16.4.	16.00	Géniové živé vody přednáška Jiřího Glabazni	Kostel sv. Václava
	18.45	Absinth a jeho tajemství přednáška s ochutnávkou / Kyle Bairnsfather	Kostel sv. Václava
	21.00	Jaromír 99 a kapela koncert	Kostel sv. Václava
Po 18.4.	16.30	S Jaroslavem Duškem o improvizaci v životě i na divadle	Klub Art
	19.00	Labyrint světa a ráj srdce punková zpověď učitele národů v jazyce 21. století / Městské divadlo Zlín	Slezské divadlo
St 20.4.	17.00	20 let na Dalším břehu premiéra filmového dokumentu o historii festivalu	KD Na Rybníčku
Pá 22.4.	19.30	KIKI RIKI - XX. ročník předávání prestižních cen Oskarů Nedbalů, které převezmou členové Gerontologického divadelního souboru Dr. Frantíka Smělíků	KD Na Rybníčku
So 23.4.	18.00	Karel IV. – První rytíř Českého království (Lucemburkové, rytířské řády, rytířské ideály) / přednáška Bohumila Vurma	Kostel sv. Václava
	20.30	Lod' duchů aneb umění pouličních umělců, cirkusových artistů, herců a muzikantů / Cirkus trochu jinak Ostrava	Horní náměstí

Ne 24.4.	17.00	Japonsko v Opavě japonská bojová umění a kultura	ZŠ Mařádkova
Po 25.4.	18.00	Nebe nad Berlínem kultovní film Wima Wenderse o andělech, nesmrtelnosti a lásce	Kino Mír
St 27.4.	19.00	Daidalův pád příběh antického hrdiny Daidala a jeho syna Ikara / divadelní soubor OPAL	Loutkové divadlo
Čt 28.4.	19.00	Hamlet Je herectví opravdu vysněným povoláním? / Divadlo Na zábradlí Praha	Slezské divadlo
Trvá do pátku 29.4.		Vita Caroli výstava věnovaná Karlu IV. / Dámský výtvarný klub SVČ Opava, ZUŠ Vladislava Vančury Háj ve Slezsku	Knihovna Petra Bezruč

„Cesta kultury je cestou záchrany tohoto potápějícího se světa“.
Petr Eben

Kulturní festival Další břehy má dvacet let. Tento mladší sourozenec letitě a zkušeně Bezručovy Opavy se zrodil v hlavách dvou přátel spolupracujících dříve v oblasti rozhlasové práce a v dalších kulturních sférách - Jana Němečka z Prahy a Petra Rotrekla z Opavy. Název Další břehy měl symbolizovat plavbu k neprobádaným územím, vybízet k hledání a nalézání inspirace, nahlížení na zajímavá témata z nových, neobvyklých úhlů, ke zkoumání možností komunikace prostřednictvím umění a kultury. Nyní (po 7 305 dnech) se můžeme ohlížet, rekapitulovat, bilancovat a přemítat - jak se nám to dařilo a snad i daří. Ale to musí posoudit především kulturní veřejnost. My se budeme i nadále snažit zaujmout, potěšit, přinášet občas hloubku životních pravd, moudrostí i zkušeností nezapomínající na radost, hravost a duchaplnou zábavu i recesi. Na naší průzkumné plavbě jsme se věnovali teritoriím s mimořádným geniem loci a obrovským kulturním potenciálem (Paříž, Rusko, Japonsko, Benátky), velkým osobnostem umění (Bohumil Hrabal, William Shakespeare), pozoruhodným epochám (Antika, Rytiířská kultura, Indiáni), ale také rozličným fenomenům (Alternativní rozhlasová tvorba, Andělé, Snílci – společnost s ručením omezeným, Chvála bláznovství, Živel – Voda, Skrze hřích do nebe, Umění sportu – sport v umění či Ioni Dar smrti, dar života). Podvacáté tak vstupujeme do proudu řeky kulturních a uměleckých pořadů festivalu, podvacáté budeme chtít doplnout a dosáhnout na další břehy. I když velmi dobře víme od mudrého Herakleita: „Nelze vstoupit dvakrát do téže řeky. Nelze se setkat dvakrát se stejnou ženou. Nelze dvakrát udělat stejný festival“.

Howgh
Petr Rotrekl - dramaturg festivalu

VAŠEK KOUBEK a KAPELA

Obsazení:

Václav Koubek - harmonika

Jaroslav Jeřábek - saxofon

Honza Ponocný - kytara

Martin Rychta - bicí

„...Václav Koubek je z toho typu kumštýřů, kterým se nežíje lehce za žádného režimu a který jednoduše řečeno není „user friendly“, neboli uživatelsky přátelský pro hlavní média a velká publika. Však také spojení skřehotavého hlasu, temperamentní tahací harmoniky a svérázných textů často Koubkovi přinášelo a přináší povrchní odsudky z „divnosti“ nebo na druhou stranu stejně tak povrchní poplácávání po zádech od rádooby spřízněných hospodských opilců. Přitom písně, filmy či povídky z Koubkovy dílny prozrazují, že do klubů zavítá přírodně lyrický, chlapsky melancholický, plebejsky kritický, živelně vtípný a především velmi citlivý pozorovatel labyrintu světa i (ráje) srdce...“

Vít Kouřil: Pozoruhodné půlstoletí Václava Koubka

Václav Koubek je český písničkář a harmonikář, spisovatel, herec a režisér. Vystudoval vysokou školu strojní v Liberci. Pracoval pro televizi, dále jako asistent střihu, u filmu jako asistent režie, prošel řadou divadel a zůstal u svobodného povolání. Jako herec se objevil i v Národním divadle (Zvony) a ve filmu (Keď hviezdy boli červené, Zvířata ve městě, Cesta pustým lesem, Mikola a Mikolko, Co chytneš v žitě, Čert ví proč, Na stojáka aj.). Od roku 2002 pořádá republikový celoroční festival písničkářů Hudební sklepy. Václav Koubek dorazí s celou kapelou. Bude hrát své smutné i veselé písničky na svou tahací harmoniku, tentokrát ale navíc s tklivým saxofonem, výbornou kytarou a v rytmu bicí.

Václav Koubek zahrál v roce 1999 na 3. ročníku Dalších břehů Bohumilu Hrabalovi na počest jeho nedožitého 85. narozenin ve stáčírně sudů opavského pivovaru Zlatovar.

ZBRUSU NOVÝ ZÁKON

Ironická i optimistická komedie o zlém Bohu, který bydlí v Bruselu (film Jaca van Dormaela)

Lucembursko/Francie/Belgie, 2015, 115 min.

Režie: Jaco van Dormael

Sc  n  r  : Jaco van Dormael, Thomas Gunzig

Kamera: Christophe Beaucarne

Hudba: An Pierl  

Hrají: Pili Groyne, Beno  t Poelvoorde, Catherine Deneuve, Fran  ois Damiens, Yolande Moreau a dal  

„P  kr  sn  y na pohled, plný okouzlujících hereckých výkonů a se spíše hrav  m než podvratn  m humorem, Zbrusu Nový zákon je po  itek. Ne tolik kac  rsk  y jako spíše rozmarný, s ro  t  ck  m úsměvem a jemn  m závěrem.“ Indiewire

B  h existuje.   ije v Bruselu. A je to p  kn  e nesnesitelný morous, který nos   ponožky do pantofl   a cel   dny tr  v   vymýšlením absurdních z  kon   a znep  rijemn  je lidem život. Je to trochu jiný p  b  h, protože tenhle B  h m   kromě syna Je   i  e ještě manželku a malou dceru, kter   ho nemůže vystát a jednoho dne po  le na truc v  m lidem na světě SMS s datem jejich smrti. Co se as   stane, když se někdo dozví, že mu do konce života zbývá měsíc, nebo naopak 62 let?

Van Dormael a Thomas Gunzig nestvořili pouze odlehčenou komedii pro ukrácení dlouhých zimních ve  er  . Do tohoto ironického p  b  hu jako do truhly ukryli poklad: krásu zvl  stn  ch a odvážných slov a bohatství trefn  ch přirovnání. Film je řazen do kapitol (Genesis, Exodus a jednotliv   evangelia), nicméně parodování křest  nsk   mytologie netvoří jeho základ - t  m je totiž neskute  n   hravost, s níž belgický režisér a scenárista Jaco van Dormael (mimo jiné režisér filmu Pan Nikdo) tvoří u  asn  e v  tvorn  e obrazy, okouzlující scény překypující fantazií a n  padit  e dialogy bohat  e na satirické p  r  pov  dky.

I BENÁTKY JSOU V MÉM SRDCI...

Vernisáž výstavy Pavla Piekara

Giovanni Bellini

Úvodní slovo Andrey Ballardiniho
přečte Martina Delišová,
na cembalo zahraje Lukáš Vendl.

Před 400 lety přivezl italský cestovatel Pietro della Valle do Benátek kávu. Tento nápoj dosud Evropa neznala. Nejproslulejší italská kavárna, světoznámé Caffé Florian na náměstí sv. Marka, také vznikla v Benátkách. Ihned se stala centrem politických a společenských debat a móda kaváren se brzy rozšířila po celé Itálii. O Benátky však neprojevovali zájem pouze obchodníci, kteří v tomto společensky a kulturně rušném a mocensky silném městě slavili úspěchy se svým luxusním zbožím. Město na laguně odjakživa lákalo i inspirovalo umělce a ovlivňovalo jejich tvorbu. Výstava grafika **Pavla Piekara** se vedle pohledů do spletitých benátských ulic, členitých lagun, okázalých kostelů a paláců soustřeďuje také na portréty umělkyní a umělců, kteří byli zrcadlícím se městem natolik fascinováni a zasaženi, že se navždy zapsalo do jejich srdcí či osudů. Piekarovy barevné linoryty nabízejí imaginární portréty osobností, které strávily v Benátkách celý život (Gaspara Stampa, Moderata Fonte, Giovanni Bellini nebo Jacopo Tintoretto), nebo se zde narodily (Francesco Hayez, Carlo Saraceni a Antonio Canova). Další skupina portrétů je věnována umělcům tvořícím v Benátkách na sklonku svého života (Claudio Monteverdi, Tullio Lombardo, J. A. Hasse). Unikátní sbírku osobností, kterým krása města učarovala, doplňují John Singer Sargent, Heinrich Schütz, Rainer Maria Rilke, James McNeill, Ezra Pound a Josif Brodskij.

Doprovodným programem výstavy je literárně-hudební pásmo „Benátky a láska“ věnované umění benátských žen a jejich sociálnímu postavení a významu v tehdejší společnosti.

BENÁTKY A LÁSKA

Hudebně-poetický pořad
z díla benátských umělkyň

Barbara Strozzi

Úvodní slovo: Pavel Piekar

Árie Barbary Strozzi přednesou:

Michaela Syrová - soprán, Lukáš Vendl - cembalo

Verše Gasparý Stampy a Veronicy Franco přednese:

Martina Deliřová

Úvodní slovo a části textů Moderaty Fonte přednesou:

Pavel Piekar a Martina Deliřová

Součástí večera je výstava portrétů těchto benátských umělkyň od Pavla Piekara.

*„Můj život moře je, mé slzy voda v něm, mé vzdechy
tichý van, čeřící vlny v dálce...“*

BARBARA STROZZI (1619–1677). Tato benátská skladatelka a zpěvačka se narodila v roce 1619 jako nemanželská dcera básníka Giulia Strozziho. Pocházela z uměleckého prostředí významných tvůrců činných v Accademia degli Incogniti, pro které již jako patnáctiletá koncertovala. Čtyři nemanželské děti porodila pravděpodobně šlechtici G. P. Vidmanovi, jenž ji i rodinu finančně zabezpečoval. Zároveň patřila do početného stavu benátských kurtizán - přesněji řečeno vzdělaných společnic šlechticů a urozených mužů, kteří si tyto společnice mohli dovolit. Za svého života vydala osm sbírek kantát.

GASPARA STAMPA (1523–1554). Benátská básniřka byla dcerou milánského klenotníka. Po otcově smrti v roce 1530 se s matkou přestěhovala do Benátek, kde se jí dostalo dobrého školení u gramatika Fortunua Spiry a hudebníka Perissona Cambia. Byla vyhledávanou zpěvačkou a snad i kurtizánou, k jejím obdivovatelům patřili literáti Francesco Sansovino, Sperone Speroni a Benedetto Varchi. Stampa byla členkou benátské Accademia dei Dabbiosi, za života však publikovala jen tři sonety. Dílo Rime (311 skladeb: sonety, kanzony, sestiny aj.) vydala posmrtně její sestra Cassandra. Tematicky se vážou především na dramatické peripetie jejího vztahu ke Collaltinovi di Collalto. Setkala se s ním v pětadvaceti letech na jednom z večírků umělců a milovníků umění, kterých se účastnila, a které se svou sestrou také pořádala, hrála přitom na loutnu, zpívala a recitovala. Vztah s hrabětem však netrval dlouho, milenec ji záhy opustil. Jak sama předpověděla (*„a já tu zahynu, jako se v lásce hyne, jako tu dlouho už hynu a umírám: na málo naděje a příliš mnoho touhy“*), umírá v pouhých dvaceti devíti letech.

VERONICA FRANCO (1546–1591). Veronica Franco byla provdána, patřila však k nejproslulejším benátským kurtizánám. Také skládala poezii, kterou poprvé v českém překladu uvádíme. Zajímavým detailem jsou její podobizny - skutečně prokázaným portrétem je grafika od anonymního rytce, která byla součástí její vydané sbírky poezie. V roce 1577 zanechala dosavadní profese a věnovala se nadále charitativní činnosti - založila hospic pro nezaopatřené ženy v nouzi, které se dříve živily jako kurtizány.

MODERATA FONTE (1555–1992). Občanským jménem Modesta Pozzo de' Zorzi publikovala své literární dílo pod pseudonymem Moderata Fonte. Vdaná matka tří dětí (při porodu čtvrtého zemřela) se pohybovala v okruhu benátských žen, které se staraly o domácnost. Vedle další literatury jsou jejím nejnámějším dílem Zásluhy žen. Kniha vyšla až po její smrti. Sedm žen se schází v zahradě jedné z nich a jako téma si zvolí muže a jejich vztah k ženám. Celá kniha se tak stává kritikou mužů ve vztahu k ženám s tím, že žena má stejné vrozené schopnosti i nadání jako muž a jejich podřízené postavení ve společnosti pozdní renesance je dáno jen tím, že muži jim neprokazují potřebnou úctu, vážnost a důvěru.

Hudebně-literární večer finančně podpořila Nadace Život umělce.

TEORIE TYGRA

Premiéru nového českého filmu uvede režisér Radek Bajgar

ČR/SR, 2016, 101 min.

Režie: Radek Bajgar

Scénář: Radek Bajgar, Mirka Zlatníková

Kamera: Vladimír Holomek, Petr Koblovský

Hudba: Jan P. Muchow

Hrají: Jiří Bartoška, Eliška Balzerová,
Tatiana Vilhelmová, Jiří Havelka,
Pavla Beretová, Jakub Kohák,
Iva Janžurová, Arnošt Goldflam
a další

„I ohočení muži mohou zdivočet.“

Teorie Tygra je road movie o muži, který si v šedesáti vzpomene, že míval sny i vlastní vůli a že chce zpátky vládu nad svým životem. Vydá se na riskantní cestu navzdory tomu, že tím přichází o vše. Film je těž o jeho ženě, která to prostě myslela dobře - za manželství i svého muže obětavě převzala zodpovědnost, protože muži toho nejsou schopni. Revolta starého pána rozkolísá zavedené pořádky i v rodinách jejich dětí. Mladí by si to rádi zařídili lépe, ale zničující rodinná strategie pomalé přeměny z tygrů na králíky má hluboce zapuštěné kořeny.

Jiří Bartoška ke své postavě a tématu filmu prozrazuje: *„Ženy si berou tygra, aby z něj postupem času udělaly králíka, kterému se nasype trochu toho krmiva, ale hned se mu zavřou vrátka, aby ho náhodou nenapadlo hrát si mimo králíkárnou na tygra. A o tom se snažíme vyprávět náš film.“*

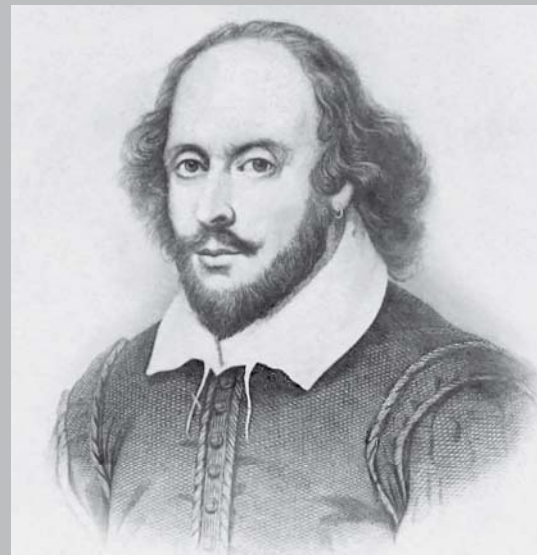
Režisér Radek Bajgar s Jiřím Bartoškou

RADEK BAJGAR

Radek Bajgar je český televizní producent, novinář, zahrádkář, zámečník, publicista a lékař. Vystudoval Lékařskou fakultu Masarykovy univerzity v Brně v roce 1986 a jako psychiatr se živil do roku 1989. Je spoluzakladatelem a nyní šéfredaktorem magazínu Reflex. Od roku 1993 pracoval pro TV Nova jako šéfredaktor publicistiky a podílel se například na pořadech Na vlastní oči a Občanské judo, byl kreativním producentem TV Nova a České televize. Ve všech etapách svého života a z pozice svých funkcí vždy hájil prostor pro názorovou svobodu a kritiku nešvarů společnosti i vysoké politiky. Do Hradce nad Moravicí však přijíždí především jako scenárista a filmař. Po seriálech Expozitura a Neviditelní (popisující komediálně a metaforicky prostředí českých kmotrů) se pustil ve svých 53 letech do svého prvního filmu: Teorie tygra.

FENOMÉN SHAKESPEARE

Přednáška Martina Hilského

William Shakespeare

WILLIAM SHAKESPEARE

stvořil za 52 let svého života dílo, které žije dnes a denně svým vlastním životem - dochovalo se 38 divadelních her, 154 sonetů, dvě dlouhé epické básně a několik dalších děl. Kromě tvorby dramát se Shakespeare věnoval i herectví. V době 400. výročí jeho smrti chtějí lidé slyšet znovu a znovu příběh o milencích z Verony, nenávidí postavy z tragédií a milují postavy komické, nechávají se okouzlovat svatojánskými vílami, stávají se svědky krvavých scén a naslouchají děsivým slovům Richarda III. „Království za koně!“ či proslavenému výroku „Být či nebýt, to je oč tu běží.“ Tyto a další nesmrtelné sentence ukazují na intelekt autora, který do svých děl uložil mnoho životní moudrosti. Proto nezáleží na tom, zda jejich opravdovým autorem byl Shakespeare, Christopher Marlow, Edward de Vere, William Stanley, Francis Bacon, nebo někdo úplně jiný. I bez jména by se jednalo o dílo velkolepé a nadčasové. Ať už tato díla tedy napsal kdokoliv, musel to být člověk velmi vzdělaný a zkušený životem.

Shakespeare je též výzvou pro tvůrce-režiséry a příležitostí ke kritice pro náruživé diváky, protože „každý“ ví nejlépe, jak by se Shakespeare měl hrát. Avšak ne každý si uvědomí, že naše divadelní tradice je hodně odlišná od té anglické v alžbětinské době, a že požadovat dobovou věrnost, co se týče například kostýmů, je trochu scestné. O scénografii ani nemluvě, ta vůbec nebyla zapotřebí. Dramata se tehdy hrála v otevřeném, arénovém prostoru divadla Globe (Zeměkoule či Svět), dalo by se tedy příznačně říci, že se hrálo na prknech světa.

FENOMÉN HILSKÝ

Vysokoškolský profesor a překladatel Martin Hilský kromě celého Shakespearova díla přeložil také mnoho jiných děl z anglické a americké literatury. Vztah k angličtině měl již od dětství, protože navštěvoval anglickou školu a v útlém věku začal číst anglické knihy v originálním znění. Vliv na výběr této školy měla jistě jeho matka Vlasta Hilská, která sama nejprve vystudovala anglistiku, než se začala zabývat japanologií a japonskou kulturou. Jeho mladší sestra Kristina se do Anglie provdala a žije v Birminghamu.

Martin Hilský se původně do překládání Shakespearových divadelních her nijak nehrnul. Shakespeare si ho našel sám, nebo to byl režisér Karel Kříž? Pro něho přeložil Amadea od Petera Shaffera a hned dalším přáním Kříže byla hra Sen noci svatojánské. Potřeboval totiž nový překlad, který by více odpovídal jeho interpretačním představám. Překlady Hilského byly uvedeny v českých divadlech ve více než sto premiérách. Jistě bylo těžké překládat dílo, které má v českém prostředí již dlouholetou překladatelskou tradici. Nikomu se však zatím nepodařilo vydat tak ucelený soubor Shakespearových děl jako právě Hilskému. Shakespearova tvorba Hilského nakonec pohltila a on má stále v dramatikově životě co objevovat, protože Shakespearův život zůstává velkým tajemstvím dodnes.

V roce 2001 byl Hilský za zásluhy o šíření anglické literatury v České republice jmenován čestným členem Řádu britského impéria. Obdržel také Státní cenu za překladatelské dílo a v roce 2015 získal hlavní Národní cenu projektu Česká hlava za překlad kompletního díla Williama Shakespeara do češtiny.

PRŮVOD MASEK aneb malá festivalová inventura V ŘECE ČASU

Průvod neživých bytostí - Další břehy 2015

Zúčastněte se s námi slavnostního průvodu masek, ve kterém se setkají reprezentanti všech předcházejících devatenácti festivalových témat. Uvidíme pochodující rozhlasové přijímače, knoflíkáře, hrabalovské figury, chrabré rytíře, postavy Shakespearovských her, andělský chór, radostné a bezstarostné blázny, antická božstva, pracovitě ruské ženy, krásné pařížské kurtizány, obyvatele Země vycházejícího slunce, všeliké snílky, hrdé Benátčany, vodní stvoření, statečné a moudré indiány, polepšené i zatracené hřišníky, vítální a nepřekonatelné sportovce, záhrobní bytosti... a Vás!!!

Slavnostní zahájení s velkým průvodem masek připravili žáci a studenti s kreativními učitelkami Základní umělecké školy Opava - výtvarného oboru spolu s pracovníky kanceláře primátora města. Průvod reprezentantů všech předchozích festivalových témat poté zamíří do kostela svatého Václava.

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU

**Kulturní program a vernisáže výstav
Gräfenberg v běhu staletí
a Petrkov I Reynkovi**

V kulturním programu vystoupí mimo jiné Dětský pěvecký sbor Domino, věrný účastník mnoha festivalových průvodů a programů, reprezentativní defilé všech postav festivalového průvodu a tanečnice tanečního studia Let's Pole, které předvedou pole dance - akrobatický tanec na tyči. Pole dance je v dnešní době velmi oblíbený a vyhledávaný sport. Spojuje se v něm flexibilita, gymnastika, tanec, síla a mnoho dalšího. Tento sport je výjimečný v tom, že si v něm každý může najít svou cestu, taneční, silovou, sportovní, nebo jen obyčejné cvičení pro radost.

Taneční studio Let's Pole bylo založeno v roce 2012 Annou Špalkovou. Od této doby prošlo kurzy už přes 200 lidí, ať už slečen, paní, dětí, nebo i mužů. Studio vyslalo své členy na mnoho soutěží, na kterých se rozhodně neztratili. Duo tvořené Annou Špalkovou & Alžbětou Moravcovou bylo mnohokrát oceněno na světových, evropských i českých soutěžích věnujících se pole dance (např. MČR 2014 v pole sport - 4. místo, mistrovství Evropy 2014 - 2. místo, mistrovství světa v pole sport 2014 - 2. místo). V dnešní době je toto duo jednou z nejoblíbenějších pole dance dvojic v ČR.

GRÄFENBERG V BĚHU STALETÍ

Výstava dokumentující architektonickou minulost a současnost malé slezské osady, která se stala světoznámým místem, kam se jezdily léčit i korunované hlavy. Od prostých selských stavení přes honosné sanatorium od krnovského rodáka Leopolda Bauera až po moderní dnešek. Jediněčný ráz lázní, obklopených lesy, prameny a krásnou přírodou Jeseníků a Rychlebských hor. Sochařské otisky Myslbeka, Schwanthaler a Šimka. Nerealizovaný projekt lázeňské kolonády od architekta Národního divadla Josefa Zítka. Na jednoduché myšlence založený moderní balneopark, navazující na tradice Priessnitzovy léčby...

Přijďte se nadechnout lázeňské atmosféry do kostela svatého Václava!

Výstava potrvá do 28. 4. 2016.

Lázně Jeseník

PETRKOV | REYNKOVI

Fotografická výstava Jana Němečka proběhne v refektáři Domu umění.

„Na Nový rok 2012 jsem vyrazil do Petrkovy poprvé. Naslepo. Bez ohlášení, jen veden touhou poznat místo a krajinu, o které jsem dlouho snil a kterou jsem snad znal z jemných grafik a veršů Bohuslava Reynka. Od té doby, vždy když to šlo, jsem o víkendu ráno rozespalý sedal na vlak a jel k Havlíčkovu Brodu a ještě dál, šel reynkovskou krajinou těch několik stovek metrů od petrkovského nádraží k zámku, kde mě na dvoře vítali vyplašení vzlétající holubi a první ze zvědavých koček, které se během roku dokázaly rozmnožit z třinácti na dvacet a které mě provázely ztichlým přízemím domu, který se nikdy nezamyká, do patra za bratry Danielem a Jiřím.“

Tehdejší student fotografie při práci na úkolu do předmětu dokumentární publikace pod vedením prof. Jindřicha Štreita dojížděl více jak dva roky do Petrkovy, kde se setkával se syny básníka a grafika Bohuslava Reynka a francouzské básnířky Suzanne Renaud, se kterými popíjel čaj, pojídal sušenky, povídal si a občas při tom Daniela nebo Jiřího vyfotografoval. Z těchto fotografií následně vznikla kniha Petrkov | Reynkovi. Nyní jsou tyto fotografie poprvé prezentovány formou výstavních tisků.

Výstava potrvá do 8. 5. 2016.

Koncert kapel LONGITAL a ZRNÍ „Prvních 15 let“

LONGITAL

Longital je trio, které tvoří Daniel Salontay a Shina, hudební světoběžníci z kopce nad Dunajem, který se kdysi nazýval Longital, a Marián Slávka, bubeník a klavírista, který se k nim vrátil po letech. Kosmopolitní název koresponduje se životem umělecké a životní dvojice - tato pravděpodobně nejrozcestovanější slovenská skupina si zahrála ve dvanácti zemích Evropy, Ameriky a Kanady. Jejich písně jsou výhradně ve slovenštině, osobní a upřímné, vytvářející na hudebním pozadí nevšední emoce a příběhy, jakoby z vlastního vesmíru. Shinin charismatický zpěv, hluboké basové linky hrané smyčcem a výrazná pódiová prezentace jsou vyvažovány Danovou divokou hrou na akustické kytáře ve všech možných polohách -

od jemných minimalistických jazzových prvků až po nespoutané zvukové stěny. Ženský a mužský vokál se proplétají, chvíli znějí spolu, chvílemi každý za sebe. Hudba Longital je plná překvapení a dynamických zvrátů. Po letech experimentování s elektronikou přinášejí Longital nový přístup k akustickému hraní, který je energizující, přímočarý a taneční. Nové nástroje, které přibýly příchodem Mariána Slávka a jejich předvedení, dodávají koncertům živelnost a dobrodružný ráz. Longital patří mezi stálice slovenské nezávislé scény, mají na kontě devět alb a dvě hudební ceny. Kromě koncertů a alb je dvojice zvána k filmové a divadelní spolupráci v Čechách (Divadlo Continuo, film Hodinu Neviš) a na Slovensku (Divadlo GUnaGU, Divadlo Elle Danse, Studio Tance, filmy Sníh, Příběh Emy B., True Štúr). V roce 2013 skupina složila hudbu do animovaného filmu Sníh režisérky Ivany Šebestové a úspěšně odpremiérovala „jiný muzikál“ Bublíny v betonu ve spolupráci s autorem a režisérem Vilémem Klimáčkem a tanečním divadlem Elle Danse v Bratislavě.

Album „Gloria“ se v roce 2008 dostalo do finále Radio Head Awards v kategorii Album roku. Koncertní album „Longital: Long Live!“ přineslo skupině hlavní Cenu nadace Tatra banky za umění 2010. Na podzim 2010 vyšlo studiové album pod názvem „Teraz“ a v roce 2015 album vybraných písní z posledních třech alb, které už nahráli bez elektroniky s Mariánem Slávkem na bici a klavír - sice ve studiu, ale koncertním způsobem, bez oprav a editací, na jeden zátah. Jeho název je „A to je všetko?“. Na podzim roku 2010 si oscaroví Glen Hansard a Markéta Irglová vybrali Longital jako předskokana na turné Swell Season na Slovensku a v Polsku.

ZRNÍ – Prvních 15 let

Kapela Zrní oslaví v roce 2016 patnáct let své existence. Z undergroundu se jim podařilo dostat na špičku české klubové scény. Bez kalkulu, velkého labelu za zády jsou jejich poslední dvě desky zlaté. A to se musí řádně oslavit a nejlépe s fanoušky, kteří je milují. Ačkoliv kapela hraje na festivalech v hlavních časech, nezapomněli, kde začali hrát. Na ulici. Proto v každém městě před koncertováním zahrají několik písniček akusticky na náměstích jako zamlada. Co dalšího kapela chystá, se postupně dovíte. Sledujte jejich stránky.

Kdo jsou Zrní?

Jejich projev na pódiu je stejný jako jejich muzika: osobitý, hypnotický, hutný, energický, uvěřitelný. Ačkoliv zpívají česky, jsou světoví. To dokazuje mimo jiné i fakt, že byli v roce 2014 vybráni jako jediný český headliner pro pražský showcasový festival Nouvelle Prague, kde upoutali pozornost zahraničních agentů a delegátů. Zaujali také ředitelku Colours of Ostrava, Zlatu Holušovou, díky které vzniklo unikátní propojení Zrní & Janáčkovy filharmonie Ostrava, které si odbylo premiéru na festivalu Colours, na hlavní scéně v hlavní čas hned po Björk. Aby těch úspěchů nebylo málo, tak jejich poslední deska *Následuj kojota* byla nominována na cenu kritiky Apollo a také na Cenu Anděl 2014 hned ve třech kategoriích: kapela roku, alternativní deska roku a klip roku (videoklip *Loďky*). Za zmínku stojí i výtvarná prezentace kapely. Za desku *Následuj kojota*, jejíž grafiky se zhostil výtvarník Aleš Fulín, získali prvenství v soutěži o nejlepší hudební design Megaton Fashion Show. Zrní jsou taktéž držitelé sošky Anděla za rok 2012 jako Objev roku za předposlední desku *Soundtrack ke konci světa*, jež byla nominována na téměř všechny hudební ceny v ČR.

Více na www.zrni.cz

JAPONSKO v SAKURA DOJO Opava

Bojová umění a kultura země vycházejícího slunce

Robin Shoen Heřman

Tato unikátní dvoudenní akce představí tradiční japonské umění a kulturu, způsob života samurajů a život v buddhistickém klášteře. Návštěvníci budou mít možnost zúčastnit se originálního japonského čajového obřadu a zhlédnout to nejlepší z tradičních bojových umění a japonské kultury, co jen může Česká republika nabídnout. Budou zde do hloubky představena témata jako tradiční Budó (souhrnné označení pro japonská bojová umění), japonské náboženství, hudba, divadlo, japonské zahrady či bonsaje. Programem bude provázet buddhistický mnich Robin Shoen Heřman. Bude připravena i řada japonských atrakcí, ochutnávka rýže a čajů, kaligrafie, desková hra Go a na své si přijdou i děti.

Sakura dojo Opava je ojedinělým místem, kde lidé nalézají, či praktikují svou „cestu“. Spirituální centrum slouží výuce a cvičení tradičních japonských bojových umění, sebeobranu, jógy, čchi kungu, orientálních tanců, meditací a dalších souvisejících činností.

9. 4. SOBOTA A 10. 4. NEDELE / 10.00 / SAKURA DOJO, SADOVÁ 14

Sobota 9. dubna - hlavní program

Dopolední program je zaměřen na tradiční Budó:

- 9.00 - společná meditace
- 10.00 - slavnostní zahájení taiko bubny
- Bu Jutsu - boj ve zbrojích (ty pak budou vystaveny venku)
- Katori a Iaidó
- Tameshigiri
- Ju Jutsu - historie a filozofie budó

Odpolední program je zaměřen na kulturu a umění:

- 14.00 - zahájení odpoledního programu taiko bubny
- Tradiční Kimona a Jukaty
- Samuraj a jeho svět - přednáška
- Vystoupení tradiční japonské hudby (flétna šakuhači - nástroj probuzení)
- Cesta čaje - mysl čaje (Čadó - tradiční čajový obřad)
- Japonské zahrady - představení plánované japonské zahrady v Sakuře dojo
- Představení japonského divadla (kjógen - samurajská komedie)

Neděle 10. dubna - hlavní program

Dopolední program je zaměřen na tradiční Budó:

- 9.00 - společná meditace
- 10.00 - slavnostní zahájení taiko bubny
- Bu Jutsu - boj ve zbrojích
- Nin Jutsu
- Tameshigiri
- Karate do a Aikido

Odpolední program je zaměřen na kulturu a umění:

- 14.00 - zahájení odpoledního programu taiko bubny
- Tradiční Kimona a Jukaty
- Buddhistický klášter jako výcvikový tábor
- Vystoupení tradiční japonské hudby (flétna šakuhači - nástroj probuzení)
- Cesta čaje - mysl čaje (Čadó - tradiční čajový obřad)
- Přednáška o japonském náboženství
- Japonské zahrady - představení plánované japonské zahrady v Sakuře dojo
- Geisha
- Společná meditace

Doprovodný program 9. - 10. 4.

- Japonské stromy
- Japonská keramika
- Japonské obrazy
- Dokumenty o Japonsku
- Skládání origami
- Kaligrafie
- Tradiční japonská kimona
- Bonsaje, výstava bonsajů
- Štípání bambusu
- Ochutnávka japonských specialit
- Japonská zemědělská technika
- Japonské soutěže pro děti (rozbití melounu, lovení rybiček, přebírání rýže pomocí hashi - jídelních hůlek)

Z programové nabídky:

JU JUTSU („jemné umění“) je tradiční umění boje, ze kterého se vyvinula spousta dalších bojových umění, sportů a systémů.

BU JUTSU je tradiční umění boje ve zbroji. Termín Koryu Bujutsu odkazuje k bojovému umění pevninského Japonska, jehož počátky a rozvoj klademe do období Meiji.

NIN JUTSU, doslova přeloženo „umění nindžů“, lze také přeložit jako „vytrvalé umění“. Ve feudálním Japonsku to byl termín pro soubor schopností, které ovládala skupina lidí známých jako nindžové - jedinci speciálně vycvičení pro špionáž a politické vraždění.

IAIDÓ („cesta duševní rovnováhy a okamžité reakce“) je souhrnný název pro některé způsoby japonského šermu. Způsob použití meče je v iaidó založen na skutečnosti, že již tasení meče z pochvy je bojovou reakcí na okolnosti, a kdekoliv se člověk nachází, tak je schopen bezprostředně a adekvátně reagovat na vzniklou situaci.

KATORI SHINTO RYU je jedno z nejstarších japonských bojových umění, které se vyvinulo z Bu Jutsu.

TAIKO BUBNY - slovo taiko se používá jednak pro označení tradičních japonských bubnů, ale také pro označení stylu hry na tyto bubny. Taiko buben bude ovládat Ivo Batoušek za doprovodu skupiny Jumping drums.

ČADÓ - umění čaje (čanoju, čadó, sadó) je jednou z uměleckých disciplín, které se zrodily v období japonského vrcholného středověku.

TANEC ve smyslu japonských tanců jemných gejš.

ŽIVOT V KLÁŠTEŘE - buddhistický mnich Robin Shoen Heřman povede přednášku o životě v buddhistickém klášteře.

ŽIVOT SAMURAJE - buddhistický mnich Robin Shoen Heřman bude vyprávět o životech samurajů.

Samuraj a jeho svět

Slovo „samuraj“ je snad vůbec nejpobulárnější výraz přejatý z japonštiny. Spojení jako „samurajský duch“, „samurajský kodex“ či „samurajské ctnosti“ jsou zaklínadly, která mají pro milióny nadšenců na Západě magickou moc. Většina lidí (a to jak na Západě, tak v Japonsku) si samuraje paradoxně spojuje s dobou Edo (1603–1867), kdy tato vrstva ztratila své tradiční poslání. Samurajům zůstala pozice do značné míry umělé elity - ti odpovědnější či osvícenější z nich proto hledali náhradní životní náplň, která by toto postavení „ospravedlnila“. Někteří ji našli ve zúročení svého specifického genofundu a historické zkušenosti a svůj život zasvětili cizelování a tréninku budžucu (tzv. bojových umění), jiní se vrhli na disciplíny, jež by ještě před pár staletími možná považovali za atributy dvorské změkčilosti (např. divadlo, hudba nebo kaligrafie), část z nich dokonce do oborů, o jejichž existenci neměli donedávna nejmenší tušení (např. západní věda či jazyková studia). Byli i tací, kteří se ve snaze uživit rodinu pustili v rozporu se svým statutem do farmaření či řemesel, a vysloužili si tím pohrdání okolí. Kde a kdy se ale samurajové v Japonsku vůbec vzali, jaké bylo jejich původní poslání a jak vypadala jejich životní náplň ve „zlaté éře“? Osu našeho vyprávění budou tvořit právě tyto ne úplně obvyklé otázky.

Buddhistický klášter jako výcvikový tábor

Když se Robin Shoen Heřman snaží zprostředkovat svou vlastní zkušenost s výchovou v buddhistickém klášteře, s oblibou používá armádní terminologii. Je to jen proto, že jiná terminologie není po ruce - anebo mezi buddhistickou řeholí a vojenským výcvikem opravdu existují podstatné paralely? Pokud ano, jak se tyto paralely slučují s obrazem „pacifistického náboženství“, který je buddhismu tradičně přisuzován? Jak vypadaly - a dodnes vypadají - zbraně a zbroj mnichů pro boj s démony? Odehrával se boj na život a na smrt vždy pouze v duchovní oblasti? Jako obvykle nezůstaneme jen u slov, ale dojde i na praktické ukázky.

Cesta čaje - mysl čaje (čajová příprava s pohoštěním a výkladem) Titul slavného pojednání Sena Sôšitsu, 15. velmistra čajové školy Urasenke, by se dal použít i jako nadpis pro setkání při misce čaje mačča a jeho stylizované přípravě, na kterou se můžete těšit. Hostiteli budou zástupci pražské pobočky školy Urasenke. Harmonie, úcta, čistota a ztišení (sinojaponsky wa-kei-sai-džaku), čtyři pilíře Cesty čaje (ča-dó), jak je v 16. století formuloval Sen no Rikjú, jsou zároveň i základními atributy čajové mysli. Ještě starší je spojení „Čaj a zen mají stejnou chuť“ (ča-zen iči-mi) a připodobnění čajového náčiní k meči či šípu, která připomínají, že čajová praxe byla v době svého zrodu úzce spjata nejen s chrámy a kláštery, ale i se samurajskou vrstvou a její kulturou.

Flétna šakuhači - nástroj probuzení

Na poutních místech po celém Japonsku jste kdysi mohli potkat tajuplně vyhlížející žebravé mnichy, kteří měli hlavu skrytou pod bambusovým košem a místo recitace súter a díky za almužnu jen hráli na bambusovou flétnu. Patřili k velmi specifické buddhistické škole Fuke, která praktikovala meditaci prostřednictvím kultivace dechu (sui-zen), obdobně jako dnešní adepti kontemplativního přístupu k tomuto nástroji. Praxi a spiritualitu bambusové flétny představí guru českých šakuhačistů, etnomuzikolog, skladatel a multiinstrumentalista Vlastislav Matoušek. Určitě stojí za to též připomenout, že někdejší členové školy Fuke byli bez výjimky samurajského původu a bambusovou flétnu uměli v případě potřeby velice zručně použít i jako plnohodnotnou náhradu krátkého meče.

Kjógen - samurajská komedie

Svou vybroušenou formu získaly frašky kjógen (doslova „bláznivá slova“) v polovině 14. století. Po staletí plnily roli odlehčující komické mezihry mezi sofistikovanými dramaty obřadního divadla Nô, určeného výhradně pro aristokratické vrstvy. Jde v zásadě o stylizované anekdotické příběhy o samurajích pro samuraje.

Vzhledem k omezené kapacitě míst na hlavní program lze vstupenky zakoupit již nyní přes e-mail info@sakura-dojo.cz a také přímo v Sakura dojo. Objednejte si své vstupy už dnes, a to telefonicky na čísle 727 953 432 (pokud si je vyzvednete osobně v Sakuře dojo), nebo e-mailem zašlete vyplněný objednávkový formulář, který najdete i s bližšími informacemi na <http://www.sakura-dojo.cz/objednani-vstupneho-a-nahlednuti-do-programu-festivalu-dalsi-brehy/>.

Ceny vstupného na osobu
Vstup do zahrady
a doprovodný program - dospělí
100,- Kč

Vstup do zahrady
pro děti do 12-ti let
50,- Kč

Vozíčkáři a tělesně postižení
vstup do zahrady zdarma

Dopolední program (hlavní program)
na jeden den (9. nebo 10. 4.)
350,- Kč

Odpolední program (hlavní program)
na jeden den (9. nebo 10. 4.)
450,- Kč

Jednodenní celodenní vstup
(hlavní program) (9. nebo 10. 4.)
700,- Kč

OPAVA – SRDCE SLEZSKA

Dvanáctihodinový pořad „Den z Opavy“
na stanici Českého rozhlasu Vltava

V rámci Českého rozhlasu a jeho stanice Vltava bude Opavě věnován dvanáctihodinový pořad s bohatým programem zahrnujícím živý přenos koncertu kapely Ladě.

Dovolu mi na úvod vyznání: Opava je mé rodné město. Vděčím mu za mnohé. Za vůni lipové aleje u řeky Opavice (se všemi požitky, které řeka dětem poskytuje), za přísnost učitelky češtiny Heleny Štambergové ze základní školy, za svérázný přístup středoškolského profesora literatury Evžena Beyera. Za mnoholetou trpělivost učitelky klavíru Dagmar Vybíralové na místní ZUŠ i za vhledy do divadelního světa díky herečce Evě Záběhlické i mým tenkrát hereckým „kolegům“ Vaškovi Klemensovi a Luboši Michalíci. Za všechny ty zkušenosti s recitačními soutěžemi, pěveckými sbory (Petr Škarohlíd), za varhanní hru Aleše Rybky a Jiřího Čecha na všech těch občanských obřadech, za první zkušenosti s operou v místním divadle.

Za veškeré to zranění s partou lidí, kteří mi půjčovali knihy, kazety a černé desky a zasvěcovali mě do tajů neoficiální kultury. Za vše, co (skrytě a netušeně) dalo základ mé rozhlasové práci. Se svým městem dětství a mládí jsem nikdy nepřerušila kontakty, a tak jsme se docela snadno s jeho dnešními aktivními „činnovníky“ domluvili na podobě programu, který Vám během dvanácti hodin nepřezítého vysílání představí aspoň z části město, které má originální historii i výjimečnou současnost.

Hned po poledni budeme vysílat z přenosného studia - z Obecního domu v Opavě - **Hudební galerii** (12.10–13.00), tentokrát v režii **Petra Hanouska**, dlouholetého tajemníka interpretační soutěže **Beethovenův Hradec**, jehož 54. ročník se bude letos konat opět na zámku v nedalekém Hradci nad Moravicí. Ve 13 hodin dostane slovo muzikolog **Karel Boženek**, který v cyklu pořadů **Euphonia** volně naváže na své únorové povídání o hudbě na slezských zámcích. Soustředí se tentokrát výhradně na Opavu a její bohatou hudební historii od 14. do 21. století. Ožijí tak nahrávky staré hudby v provedení souboru **Collegium musicum Musei Silesiae**, dále hudba Pavla Vejvanovského (**Barokní trio**), Karla Ditterse z Dittersdorfu (**Camerata Janáček**), německé i české hudební spolky 19. století, aktivity **Pavla Křížkovského**, **Arnošta Rychlého** i nejnovější úspěchy operního souboru **Slezského divadla v Opavě**. Ve 14 hodin začíná **Rozhlasové jeviště**. Jako autoři se nad textem hry **Bezruč?!** sešli dva blízcí přátelé, publicista a básník **Ivan Motýl** a spisovatel **Jan Balabán**. Hra měla v Divadle Petra Bezruče premiéru v roce 2009 a nedlouho poté dostala také svou rozhlasovou podobu.

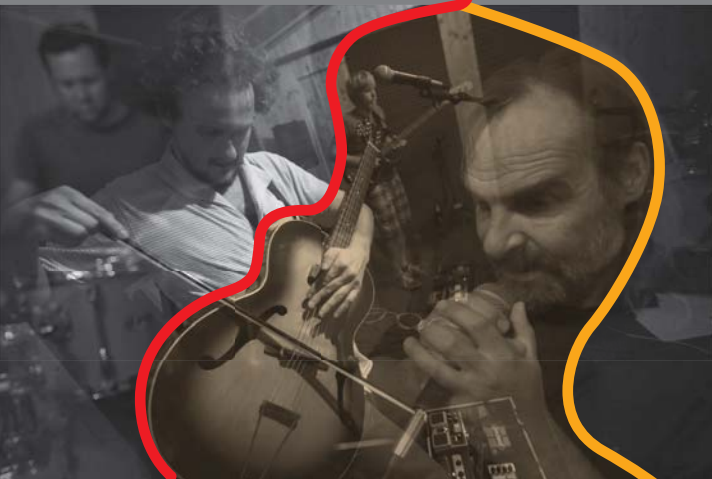
Pod oběma režii je podepsán **Martin Františák**. Hra má podobu svébytného kabaretu, jednotlivé výjevy z Bezručova života jsou rytmizovány syrovou muzikou příležitostné punkové kapely **Magdon** a objeví se i šanson. V 15.15 začne **Architektonická procházka Opavou** s historiky umění a památkáři **Martinem Strakošem** a **Romanou Rosovou**. Hned poté uslyšíme sobotní **Fortissimo** - koncert ze skladeb, které zatřásly Opavou - bude věnováno novým nahrávkám francouzské hudby v kostele sv. Ducha v Opavě, které pro vysílání speciálně natočí opavský varhaník **Tomáš Thon**. Nebude chybět také **Truvéřská mše Petra Ebena** a povídání se sbormistryní **Ivanou Kleinovou**, která více jak dvacet let vede dětský pěvecký sbor **Domino Opava** při ZŠ Ilji Hurníka. V následující půlhodině **Slovo o divadle** (17.00–17.30) navštívíme **Slezské divadlo v Opavě** a zeptáme se na kořeny česko-německé historie divadelnictví i na aktuální radosti a strasti uměleckých souborů opavského divadla. Ihned po patnáctiminutovce **Výročí opavského týdne** zavítáme do prostor **kostela sv. Václava** na Pekařskou ulici, kde už budou na live přenos připraveni sólisté a sbor **Církevní konzervatoře v Opavě**, aby společně s **Czech Ensemble Baroque Romana Válka** provedli **Vivaldiho Dixit Dominus** pro sóla, sbor a orchestr a další skladby v podání nejlepších studentů školy. Jen půl hodiny - **Četba na pokračování** - nás bude dělit od dalšího live vystoupení, které se uskuteční tentokrát v **Café Evžen** (19.00). Pozvání na Den z Opavy přijala kultovní skupina **Ladě Michaela Kubesy** a **Petra Uviry**. **Opavský Svět poezie** od 22.45 má podtitul **Ondřej Hložek: Domů**. Ondřej Hložek se narodil v Opavě, kde také vystudoval českou literaturu

na tamní Slezské univerzitě. Nedeklaruje se bezvýhradně jako básník, hovoří o sobě spíše jako o „člověku lyrickém“. Hlavním motivem jeho poezie je krajina a ubývání krajiny v nás. Od 23.30 začíná pak poslední pořad dvanáctihodinového maratonu z Opavy - **Noční Čajovna s Martinem Klimešem**. Nikdo nezapsal toto město na mapu soudobého umění výtvarného i hudebního v České republice jako právě on a jeho spolek **Bludný kámen**. Zapadlý vlastenec celostátního významu. A takových je v Opavě více.

V sobotu 9. dubna Vás za všechny zúčastněné do srdce Slezska zve Renáta Spisarová.

Koncert opavské kapely LADĚ

Živý přenos na stanici Českého rozhlasu Vltava

„Ladě patří k tomu nejlepšímu z české hudby, stojí mimo pozornost mainstreamových médií, ani třetím albem Lešť neklamala očekávání. Po hudební stránce jsou Ladě na své novince přes veškerou „alternativnost“ možná hravější než kdykoli předtím...“ napsal v roce 2015 hudební publicista Ondřej Bezr. Slovy dalšího hudebního publicisty Martina Šefla: *„Ladě se zadírají do srdce posluchačů jak rezavým nebozezem. Tak robustní písničkáření nemá v Česku obdoby.“*

Parta sdružená okolo básníka a charismatického zpěváka disponujícího neučesaným, živočišně syrovým hlasem Michaela Kubesy nenabízí nějaké vymazlené trendy polzátko, ale spíše syrovost životem otřískané duše.

Písně jsou něžné, plaché i sprosté a vždy opředeny originálním zvukem vynalézavého kytaristy a taktéž zpěváka Petra Uviry. Ústřední dvojice pětičlenné formace se nejen autorsky, ale také interpretačně doplňuje a vytváří náramný, napětím se tetelící základ bohatého, multižánrového soundu kapely, ve kterém najdete ozvěny jazz-rocku, folku, psychedelie, art-rocku, progresivního metalu, blues, ska či orientální ornamentiky. Ladě je zároveň kapelou, která žánry posunuje dál a dává jim punc originality a osobitosti.

Kapela vznikla v roce 2005 rozšířením „melancholického punkového dua“ Červeným Vrchem. Duo ve složení Kubesa/Uvira vydalo v roce 2002 debutové album a postupně začalo hrát v klubech buď jako tandem, nebo v triu s hostujícím Markem Steyerem - trubka (Lesní Zvěř). Po krátké pauze natočila skupina - už pod názvem Ladě - v roce 2006 album KUB 59, kde autorskou dvojici Kubesa/Uvira citlivě doplnili Patrik Benek - bicí (Gizd Q, Missing Base) a Jiří Pater - baskytara (Expedice Apalucha). Poté následovalo druhé album Kalná (2011), které hudební publicisté dokonce vynesli k nominaci na žánrového Anděla. Ladě, velmi často doplnění o perkusistu Vítu Halšku (David Koller Band, Krucipůsk) či basistu Jaryna Janka (Med, Seven Days) hrájícího na kontrabas, koncertují jak v klubech, tak na festivalech. Kolem kapely se podařilo vytvořit publikum, pro které je večer ve znamení „dark blues“, „freak blues“ nebo třeba „neurvalého šansonu“ vždy silným zážitkem. Michael Kubesa s kapelou Yaba vystoupili na 1. ročníku Dalších břehů v roce 1997.

P. S. Originální opavská kapela Ladě v programu KALNÁ zůstane KALNÁ i po přeLEŠTění.

Kvůli živému přenosu je nutný příchod na koncert nejpozději do 18.45 hodin.

POCTA EDITH PIAF

10. 4. NEDĚLE / 17.00 / KNIHOVNA PETRA BEZRUČE / VSTUP 120,- Kč / 150,- Kč

Účinkují:

Hana Fialová - zpěv

Jakub Žídek - klavír

1. Louiguy/Edith Piaf: La vie en rose
(z repertoáru Edith Piaf)
2. Michel Emer/Michel Emer: L'accordéoniste
(z repertoáru Edith Piaf)
3. Charles Dumont/Michel Vaucaire: Mon Dieu
(z repertoáru Edith Piaf)
4. Norbert Glanzberg/Henri Contet: Padam, padam
(z repertoáru Edith Piaf)
5. Marguerite Monnot/Edith Piaf: Hymne à l'amour
(z repertoáru Edith Piaf)
6. Marguerite Monnot/Michel Rivgauche: Les blouses
blanches (z repertoáru Edith Piaf)
7. Charles Dumont/Michel Vaucaire: Non, je ne regrette rien
(z repertoáru Edith Piaf)
8. Marguerite Monnot/Georges Moustaki: Milord
(z repertoáru Edith Piaf)
9. Andrew Lloyd Webber/Don Black, Christopher Hampton/
český text Michael Prostějovský:
With One Look (Pouhý mžik)
z muzikálu Sunset Boulevard
10. Andrew Lloyd Webber/Don Black, Christopher Hampton/
český text Michael Prostějovský:
As If We Never Said Goodbye (Jednou za život)
z muzikálu Sunset Boulevard

HANA FIALOVÁ

Hana Fialová se narodila v Opavě a je absolventkou Janáčkovy konzervatoře v Ostravě, kde absolvovala zpěv ve třídě Evy Gebauerové-Phillips. Zpěvu se intenzivně věnovala již před přijetím na konzervatoř, o čemž svědčí její vítězství v krajském kole pěvecké soutěže Talent 86. Mezi lety 1994 až 2004 byla sólovou zpěvačkou country skupiny Red hats, se kterou koncertovala i v zahraničí. Na scéně Městského divadla Brno hostuje jako Fantina ve světoznámém muzikálu Bídníci. Od roku 2003 je v angažmá Národního divadla moravskoslezského, kde je členkou operetního a muzikálového souboru. Už od počátku působení jí byly svěřeny významné sólové role. Svým výrazným hlasem, komediálním talentem a sexy energií excelovala v muzikálu Pardon My English v roli Gity. Nepřehlédnutelná je v inscenacích Donaha! (Hole dupy), v muzikálu Noc na Karlštejně, v muzikálu Divotvorný hrnec a Mrazík. Zcela jedinečným způsobem září jako Edith Piaf v hudebním dramatu Edith a Marlene. Za svůj výkon v titulní roli muzikálu Marguerite získala užší nominaci v kategorii opereta/ muzikál na Cenu Thálie 2011. Toto prestižní ocenění Herecké Asociace získala v roce 2015 za ztvárnění Edith Piaf v muzikálu Edith a Marlene. Od března 2016 zpívá Hana Fialová v roli Máří Magdalény v muzikálu Jesus Christ Superstar.

JAKUB ŽÍDEK

Jakub Žídek pochází z Opavy a vystudoval hru na varhany na Janáčkově konzervatoři v Ostravě u pedagožky Martiny Zelové. Poté navštěvoval Pedagogickou fakultu Ostravské univerzity, kde ve třídě prof. Lumíra Pivovarského absolvoval sbormistrovství. Vysokoškolské vzdělání ukončil magisterským studiem na JAMU, kde studoval dirigování orchestru u Rostislava Hališky. V sezóně 2007/2008 působil jako sbormistr operního sboru ve Slezském divadle Opava.

Jako hostující dirigent spolupracoval s mnoha filharmonii u nás.

V současnosti je hudebním ředitelem souboru operety a muzikálu v Národním divadle moravskoslezském a je rovněž dirigentem souboru opery. Pro Národní divadlo moravskoslezské připravil hudební nastudování pohádkového muzikálu Mrazík (2011) a muzikálu bratří Gershwinů Pardon My English (2011), jako dirigent se podílel na světové premiéře nového nastudování muzikálu Marguerite (2010), uvedení operety Mamzelle Nitouche (2010), muzikálu Noc na Karlštejně (2011) a opeře Charlese Gounoda Romeo a Julie (2011). S Janáčkovou filharmonií Ostrava nahrál původní skladby Borise Urbánka pro nový český film 7 dní. Také stále spolupracuje s opavským pěveckým sborem Domino.

HAROLD a MAUDE

Laskavá černá komedie bez předsudků o životě, lásce a smrti (film Hala Ashbyho)

USA, 1971, 91 min.

Režie: Hal Ashby

Scénář: Colin Higgins

Kamera: John A. Alonzo

Hrají: Ruth Gordon, Bud Cort, Cyril Cusack,
Charles Tyner, Ellen Geer, Tom Skerritt,
Hal Ashby a další

Co se stane, když se střetne osud zachmuřeného mladíka, který tráví většinu času na cizích pohřbech, a vitální osmdesátnice? **Harold** je dvacetiletý mladík posedlý myšlenkami na smrt. **Maude** je stařenka posedlá chutí do života. Tito dva outsideri nemají na první pohled nic společného, přestože mohou právě oni dva tvořit ideální pár. Harold žije se svojí dominantní matkou v bohatství. Marně se snaží upoutat na sebe její pozornost nekonečnými a vždy neúspěšnými pokusy o sebevraždu. Pro matku to znamená jen to, že by pro svého depresivního syna měla najít přítelkyni, která by ho vyléčila z chmurných myšlenek. Žádná z nadějných nevěst však nedokáže přijmout Haroldovo sebevražedné hobby. A tak je opět odkázán na samotu. Je vášnivým návštěvníkem pohřbů, protože právě na hřbitově je nejbliže smrti. Čiperná Maude také ráda chodí na pohřby, ale z úplně jiných důvodů. Když se jednoho dne setkají nad cizí rakví, vytvoří svérázný romantický pár, který se bláznivými nápady a neskrývanou svobodou vysmívá všem autoritám a předsudkům o životě, smrti, mládí, staří i sexu. Dnes už kultovní film režiséra Hala Ashbyho vyvolal v čase svého vzniku vlnu odporu jak ze strany konzervativní kritiky, tak i mladých rebelů. Originální humor a laskavé poselství tohoto příběhu o lásce a smrti našlo odezvu až mnohem později a dnes patří k nejoblíbenějším filmům Nového Hollywoodu. Atmosféru filmu dokreslují písně Cata Stevens.

VLADIMÍR MERTA „70“

Hudební oslava legendy českého písničkářství

Koncert k jubileu Vladimíra Merty, který v lednu letošního roku dovršil sedmdesátku - jsme přesvědčeni, že i po koncertu bude moci Vladimír potvrdit - „**Moji Opavané mi rozumějí**“.

Základní kámen českého písničkářství a čerstvý sedmdesátník Vladimír Merta, fenomenální houslista Jan Hrubý a klavírista a kytarista Ondřej Fencel pokračují v koncertování napříč republikou. Hlavní postavou je bezesporu veterán Merta, který alby Domilováno (2013) a Imagen (2014) znovu dokazuje, že ještě nepatří do starého železa a má co říct nejen skrz své dávné hymny. V době jubilea jsou ale právě tyto kultovní songy ze 70. a 80. let základem playlistu. Vladimír Merta s Janou Lewitovou vystoupili v rámci Dalších břehů v roce 2000 s pořadem Sefardské písně ve Švédské kapli.

VLADIMÍR MERTA

Vladimír Merta vystudoval architekturu na ČVUT, poté ještě na FAMU absolvoval scenáristiku a režii. Během studijního pobytu ve Francii začal koncem 60. let skládat vlastní písně, první LP deska Ballades de Prague vyšla víceméně náhodou v roce 1969 u francouzské společnosti Vogue (dnes má mezi sběrateli cenu zlata). Další možnosti silně omezila represe režimu, Merta s přestávkami koncertoval, publikoval a pokoušel se o vlastní filmařské projekty. V 70. a 80. letech se stal nedotknutelnou písničkářskou ikonou. Básnické texty, ojedinělá hra na kytaru a písně jako Chtít chytit vítr nebo Omamná květina pravdy vynesly Mertovi statut svojského muzikanta, který se nenechá nikým svázat. Na první oficiální domácí album si musel počkat až do roku 1978, o deset let později vyšlo syrové dvoj-LP s živým záznamem koncertu v Malostranské besedě. Po letech čekání následovalo cd Filmy v hlavě, jímž Merta stvrdil svou roli intelektuála naprosto nezapadajícího do černobílé schematičnosti společenských poměrů.

Více na www.vladimirmerta.cz

JAN HRUBÝ

Jan Hrubý je renesanční postavou českého rocku a nadžánrovým houslistou par excellence.

Po studiu na Pražské konzervatoři se v 70. letech stal stěžejním členem kapely Etc..., bez jeho houslí si lze těžko představit první dvě desky Vladimíra Mišíka.

Po Mišíkově zákazu působil v Blues Bandu Luboše Andršta, v roce 1984 se přidal k Framus 5 Michala Prokopa. Spolupracoval také s mnoha dalšími významnými osobnostmi české hudební scény.

Na počátku devadesátých let propadl kouzlu keltského rocku a založil skupinu Kukulín (desky inspirované knihami J. R. R. Tolkiena). V roce 2012 byl Hrubý čtenář časopisu Rock & Pop zvolen do tzv. Československé superskupiny (Střihavka-Pavlíček-Kulhánek-Dragoun-Hrubý-Meier), s níž aktuálně také vystupuje.

Více na www.janhruby.eu

ONDŘEJ FENCL

Ondřej Fencl je klavíristou, kytaristou, zpěvákem a hudebním publicistou, přes dvacet let frontmanem folk-rockového Hromosvodu, od roku 2007 kapelníkem, klávesistou a manažerem 5P Luboše Pospíšila a také kytaristou a manažerem Schodiště aneb dřívějšího Nahoru po schodišti dolů bandu. Je též textařem (Lenka Dusilová, Olympic, L. Pospíšil a další) a vedoucím několika revivalů (Beatles, Lucie, Uširváč).

Jako hudebník participoval také na nedávném comebacku Marsyas.

Více na www.hromosvod.cz, www.lubospospisil.cz,
www.schodiste.org

PETRKOV | REYNKOVI

Komentovaná prohlídka výstavy s autorem Janem Němečkem a koncert Karla Vepřeka

Vernisáž výstavy Petrkov | Reynkovi je součástí

Slavnostního zahájení festivalu (8. 4. 2016), u něž se nachází i popis této výstavy.

KAREL VEPŘEK

Karel Vepřek je český folkový písničkář, který se věnuje hře na kytaru a heligonku. Absolvoval gymnázium a za totality prošel takřka hrabalovským počtem povolání - pracoval na nádraží, byl kulisákem, pomocným učitelem nebo řidičem sanitky. Po revoluci zakotvil v Českém rozhlasu, kde jako redaktor pracoval do roku 2015. Podílel se na vzdělávacích pořadech s podtitulem Prameny a proudy a pro Radiožurnál tvořil hudební příspěvky a hudbu do pořadů Tvůrčí skupiny náboženských pořadů. V rozhlasu též připravoval pořad Hovory o víře, kde formou rozhovoru s duchovními i laickými věřícími představoval různá náboženství a náboženské společnosti v České republice.

Od roku 1998 hrál v doprovodné kapele Svatopluka Karáska Pozdravpámbu, na albu Halelujá (1999) této skupiny vyšla i píseň Jsi moře, což je Vepřekem zhudebněný a nazpíváný text Pavla Kolmačky (nahrál ji sám v roce 1999 na své demo Sestřičko, nezavírej vrátka). V roce 2001 se představil jako písničkář na samostatném albu Nebe dokořán. Vydává své vlastní písně a zhudebněné básně (založené na textech Bohuslava Reynka, Jiřího Orteny, Jana Zábrany a dalších). V roce 2004 nahrál desku Artinodhás plnou zhudebněné poezie, dále desku Želví sny (2006) a Najdem den (2010). Karel Vepřek je kapelníkem skupin Chudák paní Popelková a Lyrika Putika, které ho občas doprovází.

Básník EGON BONDY
v unikátních filmových
dokumentech
„MY ŽIJEME V PRAZE...“
a „ŽIDOVSKÝ HŘBITOV“

Uvádí Tomáš Mazal

S Egonem Bondym v roce 1984
natočil Tomáš Mazal.
Délka 16 min.

Tomáš Mazal a Egon Bondy

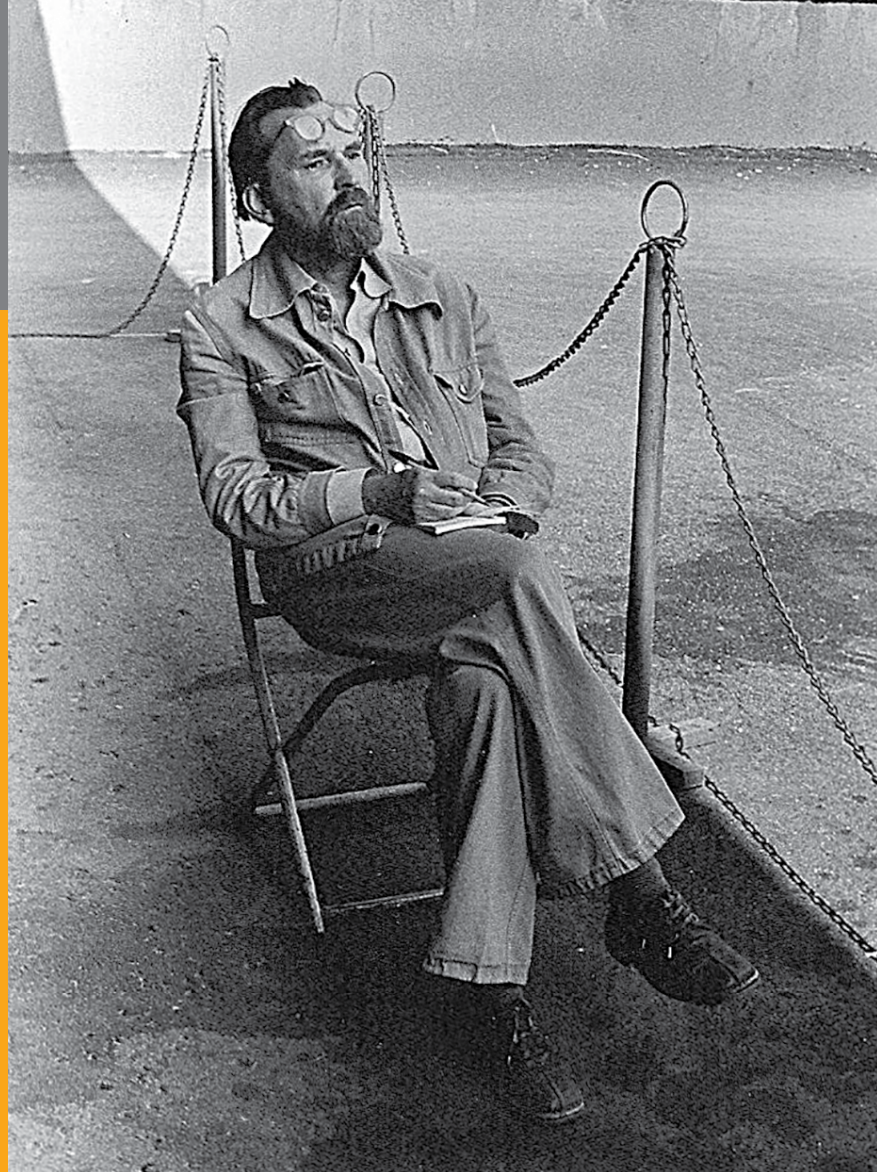
ŽIDOVSKÝ HŘBITOV

Chmurná únorová procházka s Egonem Bondym v roce 1984 po pražském židovském hřbitově na Vinohradech je připomínkou výročí románu George Orwella „1984“. Filmový komentář Egona Bondyho představuje umělecký esej o době let 1920–1938 a době normalizace a socrealismu sedmdesátých a počátku osmdesátých let. Film byl často promítán u příležitosti tehdejších pražských bytových „filmových festivalů“, rozličných večírků s takovým ohlasem, až se stal i s jeho autorem a režisérem v jedné osobě předmětem zájmu Státní bezpečnosti (StB). Ačkoliv film byl nakonec „zadržen“ (pouze ve verzi němého 8mm filmu - oddělený zvukový magnetofonový pásek se podařilo utajit), byl coby naprosto zmatečný a nepoužitelný snímek pro další vyšetřování (včetně režisérovy výpovědi o jemných funerálních krásách židovského hřbitova) přeci jen vrácen. Film v roce 2015 nově digitalizovala a remasterovala společnost FilmFame.

S Egonem Bondym v roce 1984–1985
natočili Tomáš Mazal a Pablo de Sax.
Délka 75 min.

MY ŽIJEME V PRAZE...

Rozsáhlá filmová epopéj, velkofilm tehdejšího undergroundu ze života Egona Bondyho. Film se natáčel na Super 8mm kameru ve všech ročních obdobích v rozmezí let 1984–1985 v různých lokalitách Prahy, které Bondy sám podle významu určoval. Byt v Nerudově ulici 51, Občanská plovárna, restaurace Samoobsluha na Petřinách i zahradní restaurace u letohrádku Hvězda, hospoda U Dvou slunců, zimní Malá Strana atd. Ve filmu se také při náhodných setkáních objeví Vladimír Šmerda, Jan Lopatka, Martin Machovec, Fanda Pánek, Vincent Venera a další. Po boku básníka městem kráčí i Julie Nováková, básníková družka, známá spíše jako Ťapka. Samo natáčení filmu bylo technicky velmi náročné. Více jak hodinový film je sestříhán a slepen z bezpočtu třímínutových kotoučků němých filmů FOMA či ORWO, které byly tehdy běžně prodávány, a zvuk (komentář Egona Bondyho k celému filmu) na několik pokusů nahrán na čtyřstopý magnetofon (ze kterého byl při promítání také pouštěn) v domečku U Zámečnice, v dnes již pobořených smíchovských Buďánkách, oblíbené lokalitě pražské undergroundové komunity výtvarníků a umělců. Film v roce 2015 nově digitalizovala a remasterovala společnost FilmFame.

„OCHUTNEJTE JESENÍKY“

Ochutnejte Jeseníky / 13.00

Vincenz Priessnitz / 14.00 a 17.15
hraný dokument o proměně
chudého venkovana
ve slavného léčitele
(film Pavla Linharta)

Géniové živé vody / 16.00
přednáška Jiřího Glabazni

Absinth a jeho tajemství / 18.45
přednáška s ochutnávkou
(Kyle Bairnsfather)

Jaromír 99 a kapela / 21.00
koncert

OCHUTNEJTE JESENÍKY

Barvitě a silně chutě, variace jídel, nápojů, výrobků, horské vůně prosycené pramenitou vodou, křišťálový vzduch provátý syrovým víchem a oheň, který je základem teplého pokrmu na talíři. To je jídlo a pití Jeseníků. A nejen to!

Iniciativa „Ochutnejte Jeseníky“ nabízí návštěvníkům jesenických hor specifické chutě a zážitky charakterizující Jeseníky. Do projektu jsou zapojeny restaurace a lokální výrobci, kteří mají chuť a odvahu dodávat na trh produkty vyrobené z místních surovin a v místních drsných podmínkách. Při návštěvě Jeseníků tak lze navštívit některou ze zapojených restaurací a poznat chuť nejkrásnějších českých hor prostřednictvím tradičních jesenických pokrmů. Zavítat lze také do zdejších prodejen, které nabízejí biopotraviny, masné a mléčné produkty, medy, sirupy, likéry, kosmetiku a rukodělné výrobky. Ochutnávat Jeseníky, a to doslova všemi smysly, lze v létě i v zimě, letos i za rok.

V Opavě se v rámci této akce mimo jiné představí:

- 1. Ennea caffè & shop „Z okolí“** - prodejna místních regionálních výrobků a zároveň stylová kavárna s tradičními domácími dezerty a výbornou kávou.
- 2. Minipivovar Jeseník Lichtwitz** - rodinný minipivovar, který vyrábí klasicky vařená nefiltrovaná jesenická piva.
www.minipivovarjesenik.cz
- 3. Šípkové víno** - produkce čistě přírodních nefiltrovaných vín z plodů šípků, ovoce a bylin. www.sipkovevino.cz
- 4. Bylinné likéry** - Bairnsfather distillery.
www.bairnsfather.net

Ochutnejte Jeseníky

Jeseník
město v srdci přírody

VINCENZ PRIESSNITZ

Hraný dokument o proměně chudého venkovana ve slavného léčitele (film Pavla Linharta)

ČR, 1999, 77 min.

Režie: Pavel Linhart

Kamera: Karel Hurych

Hudba: Radim Hladík st.

Hrají: Ctislav Doseděl, Martin Dejdar,
Nina Divíšková, Jan Kačer,
Martin Kubačák, Bořivoj Navrátil
a další

Vincenz Priessnitz je hraným dokumentem o proměně chudého venkovana ve slavného léčitele, bohatého a vlivného muže, který byl svými pacienty uznáván a obdivován, ačkoli představiteli oficiální medicíny byl zatracován. Vincenz Priessnitz utrpěl v šestnácti letech vážné zranění, z něhož se sám vyléčil, veden svou intuicí a důkladným pozorováním přírody. V rakouském Slezsku založil v roce 1822 třiadvacetiletý Vincenz jednoduchý vodoléčebný ústav, který se během dalších dvaceti let stal vyhledávaným místem nejen „obyčejných nemocných“, ale i evropské „lepší společnosti“. Priessnitz léčil členy císařského dvora, generály, příslušníky evropské šlechty, spisovatele a básníky (N. V. Gogol). Byl pozván osobním lékařem člena císařské rodiny k poradě do Vídně. Během prudké epidemie cholery zachránil všech 21 nakažených, kteří se na něj obrátili, zatímco ranhojičům a chirurgům rychle umíraly desítky lidí. V roce 1846 byl vyznamenán Zlatou medailí za zásluhy první třídy. Během svého života vyléčil na čtyřicet tisíc lidí. Film vznikl jako součást oslav 200. výročí narození Vincenze Priessnitze, které generální konference UNESCO zařadila do seznamu mezinárodních výročí pro rok 1999.

GÉNIOVÉ ŽIVÉ VODY

Přednáška Jiřího Glabazni

*„Záhy jsem poznal,
že ve vodě musí být skryty
oživující a posilující síly,
když jsem se po napití
čerstvé vody cítil tak dobře
a pozoroval, že povadlé rostliny
i zvířata ožijí, dostanou-li
čerstvou vodu.“*

Vincenz Priessnitz

Intuicí a pozorovacím talentem obdařený sedlák Vincenz Priessnitz si svými léčebnými úspěchy vysloužil přezdívku „vodní doktor“. Sto let po něm působil v Rakousku podobně nadaný lesník Viktor Schaubenger, kterému říkali „Wasserzauberer“, tedy „vodní čaroděj“. Co věděli tito dva prostí venkované o vodě? A jak jsme na tom dnes my?

Přijďte si poslechnout poselství těchto i dalších méně známých osobností a zamyslet se nad vztahem civilizace, vody a přírody.

Prezentace a přednáška potrvá asi 60 minut.

Mgr. Jiří Glabazňa, průvodce po historii a pramenech Lázní Jeseník

ABSINTH a jeho TAJEMSTVÍ

Přednáška s ochutnávkou (Kyle Bairnsfather)

Absinth (též absint) je alkoholický nápoj, který se vyrábí z pelyňku, anýzu a fenyklu (tzv. svatá trojice). Často se využívají pro dochucení i další bylinky jako yzop lékařský, meduňka lékařská, badyán a jiné. Absinth má charakteristickou zelenou barvu. Nápoj je často označován jako „Zelena víla“ i „Třetí oko básníkov“ (především v souvislosti s francouzskými prokletými básníky). Společnost Bairnsfather distillery, jejich produkty a zejména pak vyhlášený absinth přijede představit samotný majitel a jednatel této společnosti, Američan žijící v České republice **Kyle Bairnsfather**. Od roku 1992 se Bairnsfather distillery specializuje hlavně na výrobu bylinných likérů a alkoholických nápojů, přičemž tyto výrobky jsou exportovány do celého světa. Jejich hlavním heslem je „Create your own reality“ (neboli „Vytvoř si svou vlastní realitu“). Mezi hlavní přednosti likérky sídlící v panenské přírodě jeseníckého Domašova patří ruční výroba kvalitních alkoholických nápojů ze 100% přírodních surovin a neupravené kojenecké vody z podzemního pramene. Jak také sami deklarují: „*Naším cílem je připomenout lidem léčivou minulost alkoholu a uvést na trh nejkvalitnější alkoholické nápoje vyráběné z léčivých bylin na základě historických léčivých elixírů.*“

Kyle Bairnsfather

Největší popularitě se pak dostalo zmiňovanému absintu, přičemž pro jeho výrobu jsou v likérce Bairnsfather distillery používány pouze byliny, kvalitní líh, cukr a neupravená voda z podzemního pramene. Absinth zde začíná vznikat jako každý opravdový absinth macerací bylin v lihu, ale rozdíl je v tom, že macerát je dále zpracováván pomocí studené filtrace, která nahrazuje běžnou a znehodnocující metodu destilace. Studená filtrace je dokonalejším způsobem zpracování, protože v nápoji zůstává více léčivých i chuťových látek. Kyle Bairnsfather měl úspěšnou přednášku na téma tajemství absintu již v roce 2013 ve zcela vyprodaném Klubu Art v rámci tématu Skrze hřích do nebe.

BAIRNSFATHER ABSINTH FAIRIE

© 2007 www.bairnsfather.net

JAROMÍR 99 a KAPELA koncert

16. 4. SOBOTA / 21.00 / KOSTEL SVATÉHO VÁCLAVA / VSTUP VOLNÝ

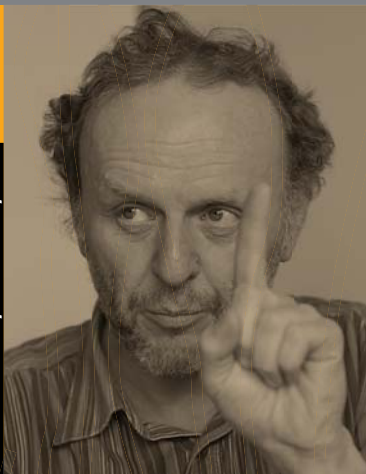
Jaromír 99, vlastním jménem **Jaromír Švejdlík**, je zpěvákem, textařem, skladatelem a výtvarníkem. Spolu s Jaroslavem Rudišem je autorem kultovní komiksově trilogie Alois Nebel. Jako scenárista a hlavní výtvarník se podílel rovněž na její úspěšné stejnojmenné filmové adaptaci z roku 2011, která získala **cenu Evropské filmové akademie v kategorii nejlepší animovaný film**. Je také autorem komiksu Bomber, k němuž natočil soundtrack s kapelou Jaromír 99 & The Bombers, a rovněž je zakládajícím členem kapel Priessnitz a Umakart.

Projekt Kafka Band je živým soundtrackem k jeho komiksově adaptaci románu Zámek spisovatele Franze Kafky, za který byl Jaromír 99 nominován na nejprestižnější americké komiksově ocenění „Ceny Willa Eisnera 2014“ v San Diegu. V Jaromírově aktuálním hudebním projektu, který představí v Opavě, ho doprovází kytarista a.m.almela (Ecstasy of Saint Theresa, Kafka Band, Ille, Johannes Benz, Photolab), trumpetista Lukáš Morávek (Priessnitz) a bicími a elektronikou sestavu doplňuje Tomáš Neuwerth (Umakart, Nierika, LU). Jaromír 99 hraje v tomto projektu jak své písně psané pro vlastní projekty, tak pro interprety, jako je například Václav Neckář. Písně jsou ale představeny ve formě, ve které byly napsány, tedy dříve než se dostaly do rukou producentů a začaly být postupně měněny. Například Jaromírova slavná Půlnoční zde zaznívá tak, jak původně vznikla.

Jaromír 99 jako výtvarník je známý především svými typickými černobílými komiksovými figurami. Věnuje se též technice prořezávaného papíru, která je na české umělecké scéně velmi výjimečná. Je také autorem storyboardů k filmům Jedna ruka netleská, Samotáři, Děti Duny nebo Grandhotel. Byl rovněž členem výtvarné skupiny Prague stuckists. Aktuálně připravuje spisovatel Jan Novák a Jaromír 99 komiks o slavném českém atletovi Emilu Zátopkovi, který by měl vyjít v dubnu 2016. Díky Jaromírově proslulosti v komiksovém světě je už před českými vydáními o dílo zájem i v zahraničí. Vydání komiksu podporuje i Český olympijský výbor, který si zvolil Zátopka jako téma příští olympiády v Riu.

S JAROSLAVEM DUŠKEM O IMPROVIZACI V ŽIVOTĚ I NA DIVADLE

18. 4. PONĚLÍ / 16.30 / KLUB ART / VSTUP 120,- Kč / 150,- Kč

Jaroslava Duška registrujeme především jako filmového či divadelního herce. Známe jeho civilní herectví hlavně z filmu Pelíšky nebo Pupendo. Dušek se však také věnuje autorskému divadlu a v tom mu byl velkým učitelem herec Ivan Vyskočil, kterému sám dělal dva roky asistenta.

Další Duškovy aktivity jsou spjaty s improvizací a s divadlem Vizita, které založili společně s Janem Bornou již v roce 1980. Své diváky také obohacoval ve vlastním pořadu Duše K, které vysílalo ČT 24 z Divadla Kampa v Praze. V poslední době se stala divácky velmi oblíbená představení Čtyři dohody a Pátá dohoda,

která vychází ze stejnojmenných knih Dona Miguela Ruize. Jde o toltécké učení, kterým se Dušek zabývá a snaží se žít v souladu s těmito „dohodami“. Mnozí ale také jistě ví, že Dušek holduje alternativnímu způsobu života.

Jeho pobyty ve tmě a bez jídla ho jako osobnost posouvají stále dál do vyšších duchovních dimenzí.

Sám se přátelí s francouzským breathariánem Henrim Monfortem, který měl v České republice několik přednášek o svém skoro již desetiletém nepřijímání žádné potravy.

Dušek má ale také jiné rádce, jsou jimi kameny, které potkává na své cestě života. Dokázal se oprostít od našeho světa plného nesmyslných her a intrik a žije si svobodně s úsměvem na tváři. Také díky svému nadšení pro věc, které kolem sebe rozdává, postavil si dobrovolníky hliněný dům v Jindřichovicích pod Smrkem. Z architektonického hlediska se podobá rotundě, vnitřek je tedy poměrně veliký a vysoký. Hlavně díky kulatému půdorysu se v domku kumuluje energie a je tedy ideálním místem nejen k meditaci.

Jaroslav Dušek je pravidelným účastníkem festivalu Další břehy, kterého se účastnil již jedenáctkrát, a tak pro něj máme překvapení, přijďte a nechte se překvapit i Vy!

LABYRINT SVĚTA A RÁJ SRDCE

Punková zpověď učitele národů
v jazyce 21. století

Městské divadlo Zlín

Délka představení: 1 hod. 40 min.
(inscenace je bez přestávky)

Režie: Hana Mikolášková

Scénář: Hana Mikolášková a Šimon Peták

Dramaturgie: Šimon Peták

Scéna a kostýmy: Zuzana Přidalová

Hudba: kolektiv; v inscenaci účinkuje kapela ve složení:
Tomáš Červinek, Tomáš David, Marek Příkazký
a Marie Vančurová

Účinkují: Radoslav Šopík, Marie Vančurová,
Tomáš Červinek, Tomáš David,
Marek Příkazký, Jakub Malovaný,
Jana Drgová, Martin Šramka

„A ty tuším anjelů mezi lidmi hledáš? Také-li pak se Tobě kdy co líbiti bude?“ Nebo v současné řeči: „Ty asi hledáš mezi lidmi anděly, že? Bude se Ti sakra někdy něco líbit?“

Slyšíte je taky, ty dnešní všeznátky a všudybyly? Říkají:
„Labyrint světa a ráj srdce? Zase jeden z nicneřikajících nadpisů ve středoškolských osnovách. Jo, to napsal ten chlap, co je na dvoustovce. To bude nesrozumitelný. To bude nekonečný. To bude starý.“

Holy Shit, pánové! Amos je frajer, jakých se dneska moc nevidí. Je to rebel!

Kritik, kterého nepodplatíš. Diplomát, kterého neukecáš.

Učitel, který se rozhádal se svým Mistrem. Poslechněme si jeho ohlušující píseň o pravdě, před kterou nás chrání růžové brýle Mámení. Vyzkoušejme novou verzi starého příběhu o hledání smyslu naší cesty životem. Ponořme se do té virtuální reality, která se skrývá v našich představách o světě.

Co se stane, když jednoho z největších duchů dějin Evropy uvrhneme zpět do jeho vlastního příběhu? Může znovu zabloudit ten, který už jednou cestu z labyrintu našel? Dovede nás Poutník se svými průvodci do míst, kde je Kristus silnější než halloweenská dýně?

To je spousta otázek... ale odpovědět si musíte sami. Protože dobrý učitel nedává odpovědi, ale umí se ptát. A když bude ta lekce dlouhá, můžeme si spolu s živě hrající kapelou The United Brothers zazpívat:

„Svět je kolo, co se točí,
prudce chvěje, hlučí, zvučí.
Kdo mu v centrum neusedne,
zamotá se a vypadne.“

20 let na DALŠÍM BŘEHU

Premiéra filmového dokumentu o historii festivalu

Premiéra filmu 20 let na Dalším břehu nabídne retrospektivní pohled na dvacetiletou historii multižánrového festivalu, jeho jednotlivá témata, zajímavé umělecké projekty, vzácné hosty festivalu (Ivan Vyskočil, Jaroslav Dušek, Martin Hliský, Miloš Horanský, Bohumil Vurm, Vlastimil Vondruška, Tomáš Mazal, Václav Kadlec, Sergio Corduas, Eva Stehlíková, Petr Zelenka, Přemysl Rut, Olga Sommerová, Jiří Schmitzer, Boris Rössner, Viliam Poltikovič, Jindřich Štreit, Robin Shoen Heřman, Věra Čáslavská, Lubomír Brabec, Alfred Strejček, Štěpán Rak atd.), ale vyzdvihne také pozoruhodnou „domácí opavskou tvořivost“, kterou vždy výrazně festival obohacovaly také místní kulturní instituce, umělecké soubory, základní umělecké školy, ale také jednotlivci. Jmenujme alespoň ZUŠ Solná - výtvarný obor, ZŠ T. G. Masaryka, Dětský pěvecký sbor Domino, Příležitostný divadelní soubor Dr. Frantíka Smělíků s principály Alešem Koudelou a Jiřím Siostrzonkem. Většinu kamerových záznamů má na svědomí Jaroslav Rotrekl, který se za dvacet let dokumentární práce stal „okem festivalu“. Střih ročníků 1. – 15. provedl Vladimír Wiesner, 16. – 20. ročník zpracovala Tereza Španihelová.

**Přijďte zavzpomínat na časy minulé, film je také o Vás
a pro Vás!
Petr Rotrekl**

Egon Bondy, Vladimír Boudník a Hantá připíjí k 85. narozeninám Bohumila Hrabala 27. 3. 1999 ve stáčírně sudů Pivovaru Zlatovar

Hlídká příslušníků ostrahy dozorující průvod hrabalovských postav

Srdečně Vás zveme v rámci multižánrového festivalu Další břehy

na

XX. ročník udělování prestižních cen Oskarů Nedbalů

KIKI RIKI

Budou uděleny ceny

VY aj PY v oblasti umění, **aj TY TY** v oblasti vědy,

Čau PI PI v oblasti sportu

Dále bude udělena zvláštní cena Skokan roku v kategorii **Z Mařeny talent**

Ocenění převezmou členové Gerontologického divadelního souboru Dr. Frantíka Smělíků

Slavnostním večerem provází Alena Halámková a já

Po oficiální části bude nepovolený taneční večer „Čaj o páté“

Na závěr se v kulturním domě uskuteční velkolepý ohňostroj

Doporučujeme nehořlavý slavnostní oděv a obuv!!!

Pátek 22. dubna 2016 v 19.30 hod., Kulturní dům na Rybničku

Výtěžek benefičního koncertu „Hajdy domů Janku“ bude určen na zakoupení ojetých zimních pneumatik pro Jaromíra Sedláčka ml. a jeho ženu Elen

..... Proto je vstupné 120.–Kč v předprodeji ve Sluně .....

*Alexej Koudelin a Jurij Siostrzonkovič
před útokem na Zimní palác
v pátek 13. 4. 2007*

KAREL IV.

první rytíř českého království (Lucemburkové, rytířské řády, rytířské ideály)

Přednáška Bohumila Vurma

Přednáška s projekcí u příležitosti
700. výročí narození Karla IV.

Karlův dědeček, císař Jindřich VII. Lucemburský, byl svědkem konce rytířského řádu templářů. Jeho spojencem byl král Filip IV. Sličný, který nechal uvěznit francouzské templáře a donutil papeže ke zrušení řádu.

Karlův otec, český král Jan Lucemburský, byl vyznavačem ideálů krále Artuše a rytířů od Kulatého stolu. V kronikách je označován jako „poslední rytíř středověku“.

Císař a král Karel IV. se stal rytířem v 16 letech a žil podle rytířských ideálů, které můžeme vystopovat například i v charakteru kaple Svatého Kříže na hradě Karlštejně.

Synové Karla IV. Václav a Zikmund založili své vlastní rytířské řády. Římský a český král Václav IV. založil Řád točenice, jehož se stal velmistrem, a jeho řádovým hradem byl hrad Točník. Císař, uherský a český král Zikmund byl zakladatelem a velmistrem Řádu draka, jehož členem byl mimo jiné i Vlad II. Tepes. Díky tomu získal přezdívku Drak (Dracul) a po něm ji zdědil jeho syn Vlad III. Tepes, dnes známý jako Drákula.

**Přednáška se uskuteční v předvečer svátku svatého Jiří,
patrona rytířů.**

LOŤ DUCHŮ

Aneb umění pouličních umělců,
cirkusových artistů,
herců a muzikantů

Cirkus trochu jinak Ostrava

23. 4. SOBOTA / 20.30 / HORNÍ NÁMĚSTÍ / VSTUP VOLNÝ

Lod' nového věku je multižánrový projekt, který originálním způsobem propojuje umění pouličních umělců, cirkusových artistů, herců a muzikantů.

Záměrem je předvést kouzlo nového cirkusu, nabídnout lidem neobyčejný zážitek, přenést je alespoň na chvíli do snového světa a vrátit je do doby, kdy dobro bývalo neskonale vlídné a spravedlivé a zlo černější než nejhlubší tma.

Lod' nového věku se plným právem zařadila mezi nejzajímavější a dramaturgicky mimořádně působivé umělecké prezentace v České republice.

*„Co je ten zvuk, to skřípění a běs?
Proč zvony pláčou a duní příval vod.
Proč topících se křik vzlétl do nebes,
když démonům jen může přijít vhod.“*

*Tak pohled' plaše vedle sebe,
v těch tvářích hledej,
co chceš znát, tu lod' však neseslalo nebe,
co vidíš právě připlouvat.“*

V případě nepříznivého počasí se akce přesouvá na sobotu 30. 4. 2016 ve 20.30 na Horním náměstí.

JAPONSKO V OPAVĚ

Japonská bojová umění a kultura

24. 4. NEDĚLE / 17.00 / ZŠ MAŘÁDKOVA / VSTUP 350,- Kč

Program galavečera

- **Slavnostní zahájení**
- Taiko bubny (skupina Wadaiko yosa-yosa)
- Kito ryu ju-jutsu
- Daito ryu ju-jutsu
- Aikido
- Karate do
- Katori shinto ryu zbraně
- Bu Jutsu - boj v tradiční zbroji
- Nin Jutsu
- Judo
- Lukostřelba kjúdó
- Japonské divadlo (Malé divadlo kjógenu)
- Japonská hudba
- Japonská poezie haiku
- Iaidó - cesta meče
- Tameshigiri
- Kendó - boj s bambusovými meči

Můžete se těšit na grandiózní vystoupení bubeníků s **taiko bubny**. Ukázky tradičního **ju-jutsu** uvidíte v podání Randy Alisona a Martina Březiny. Tradiční válečnické umění v originálních samurajských zbrojích **Bu Jutsu** a tajemné umění Ninjů Vám představí Bujinkan Czech Dojo.

Aikido bude prezentovat sensei Kamil Kozák 5. Dan aikikai a tradiční **japonský scénický tanec** předvede Petra Španělová.

Kjúdó („cesta luku“) je japonské umění lukostřelby.

Kendó zase jako japonské umění boje s mečem vzniklo syntézou několika starých škol boje s mečem kendžucu postupně během konce 19. a začátku 20. století.

Taiko bubny

Na bubny taiko zahraje skupina Wadaiko yosa-yosa. „Wadaiko“ znamená „japonské bubny“. Wadaiko patří v Japonsku ke každé lidové slavnosti. Wadaiko je forma společné extáze po společné práci. Wadaiko však není doménou profesionálních hudebníků - je to živá tradice strejců a tet, siláků i malých kloučků, mnichů, tanečnicků i slepců. Ti všichni patří do této tradice, pokud jsou ochotni se jí podíídit, pokud za ní cítí spoluodpovědnost, pokud ji touží poponést o jednu, dvě generace dál. Wadaiko umí probouzet síly v člověku i v přírodě, pomáhá ztraceným nacházet odhodlání. Skupina Wadaiko yosa-yosa vznikla v Praze v roce 2005, jako taiko-klub Česko-japonské společnosti. „Yosa-yosa“ v názvu jsou citoslovce radosti. Jana Votrubová, umělecká vedoucí skupiny, absolvovala během dvouletého pobytu v Japonsku tradiční průpravu a specializační kurzy (Taiko-centrum Kjóto). Mimo to se velmi úzce sžila s tradičním prostředím a zúčastnila se nepřehledného množství lidových slavností.

Lukostřelba kjúdó

Kjúdó znamená v japonštině „cesta luku“ a jako novodobá disciplína bylo oficiálně ustanoveno v roce 1919. Vyvinulo se - podobně jako tomu bylo i u ostatních disciplín - z původního klasického bojového umění kjúdzucu. Po druhé světové válce bylo zakázáno mimo jiné proto, že je silně spjato s japonským náboženstvím šinto, které se tehdy dostalo do nemilosti. Luku a šípu se dodnes používá při mnoha šintoistických, především očištných, rituálech. Luk měl samozřejmě velice důležitou funkci i ve válečnictví, stál dokonce přímo u zrodu samurajů, neboť byl původně jejich jedinou zbraní. Obnovené kjúdó klade důraz na obřadní charakter použití luku a v moderní době prostřednictvím luku bojuje člověk pouze sám se sebou. S uměním kjúdó Vás v Opavě seznámí předseda České asociace kjúdó

Václav Kučera.

Kjógen - samurajská komedie

Svou vybroušenou formu, ve které jsou bez zásadních změn provozovány dodnes, získaly frašky kjógen (doslova „bláznivá slova“) v polovině 14. století. Po staletí plnily roli odlehčující komické mezihry mezi sofistikovanými dramaty obřadného divadla Nó, určeného výhradně pro aristokratické vrstvy. Jde v zásadě o stylizované anekdotické příběhy o samurajích pro samuraje. Ve většině případů mají velmi výmluvný satirický podtext, jejich humor je však programově laskavý - jinak by totiž hrozilo, že meč knížecího patrona jediným máchnutím promění premiéru v derniéru. V roce 2001 zařadila organizace UNESCO frašky kjógen na seznam světového kulturního dědictví. Poetiku frašek kjógen a jejich vazbu k samurajské kultuře v Opavě představí členové Malého divadla kjógenu, souboru, který je dnes považován za špičku tohoto žánru mimo Japonsko.

Malé divadlo kjógenu

Další specifikaci vybraných bodů programu galavečera si můžete přečíst u dvoudenní akce **Japonsko v Sakura dojo Opava**, která se koná ve dnech 9. a 10. 4. 2016.

Program trvá do 21 hodin. Vstupenky lze zakoupit ve Sluně v Opavě, přes mail info@sakura-doj.cz, nebo přímo v Sakura dojo.

Objednejte si své vstupy už dnes, a to telefonicky na čísle 727 953 432 (pokud si je vyzvednete osobně v Sakuře dojo), nebo mailem zašlete vyplněný objednávkový formulář, který najdete i s bližšími informacemi na <http://www.sakura-doj.cz/objednani-vstupneho-a-nahlednuti-do-programu-festivalu-dalsi-brehy/>

NEBE nad BERLÍNEM

Kultovní film Wima Wenderse
o andělech, nesmrtelnosti a lásce

Příběh o neviditelných a nesmrtelných andělech, kteří osídlí Berlín, naslouchají myšlenkám jeho lidských obyvatel a zároveň utěšují ty, kteří jsou v nesnázích. Navzdory tomu, že je město hustě zalidněno, žije spousta jeho obyvatel osamocena a v odloučení od svých nejbližších. Anděl Damien se zamiluje do jedné takové ženy, krásné a osamělé akrobatky na hrazdě jménem Marion. Rozhodne se, že se stane člověkem, protože i on chce prožívat lidská potěšení všemi smysly - od dobrého jídla až po láskyplný dotyk milované osoby. A přeje si zažít opravdovou lásku mezi dvěma lidmi.

Západní Německo/Francie, 1987, 127 min.

Režie: Wim Wenders

Scénář: Wim Wenders, Richard Reitinger

Kamera: Henri Alekan

Hudba: Jürgen Knieper

Hrají: Bruno Ganz, Solveig Dommartin,
Otto Sander, Peter Falk a další

DAIDALŮV PÁD

Příběh antického hrdiny Daidala
a jeho syna Ikara

Autor předlohy:

Oldřich Augusta

Dramatizace:

Miroslava Halámková

Režie:

Miroslava Halámková

Scénografie:

František Lichovník

Nástrojový doprovod:

Božena Lichovníková

Návrh/výroba loutek:

Zuzana Bittnerová

Ůčinkují:

Pavla Raabová,
Milena Stoklasová,
Dalibor Vltavský,
Šimon Halámek,
Miroslava Halámková,
František Lichovník,
Milan Lamla,
Vladimír Břichnáč,
Helena Mocková

divadelní soubor OPAL

27. 4. STŘEDA / 19.00 / LOUČKOVÉ DIVADLO / VSTUP 50,- Kč

Divadelní soubor **OPAL Opava** byl založen v roce 1972 (z aktuálních členů u toho nikdo nebyl), v současnosti má tedy okolo 10 členů převážně mezi 25-60 lety. Soubor se pravidelně účastní Národní přehlídky v Chrudimi. Repertoár je široký přes převážně loutková i neloutková představení pro děti i pro dospělé. V současnosti soubor působí pod Střediskem volného času v Opavě.

Inscenace **Daidalův pád** vznikla úpravou hry O. Augusty - Vyšetřování Ikarova pádu. Byly vypuštěny soudy současníků psané pro forbinu a zůstal tak příběh antického hrdiny Daidala a jeho syna Ikara. Příběh o vině a trestu, který dřív nebo později vždy přichází. Příběh lidí, kteří se vzeprou vůli bohů a snaží se utvářet svůj život po svém, bohužel však neúspěšně a platí za to krutou daň. Příběh o závidi, výjimečnosti a talentu člověka, který svým uměním učinil bohy nesmrtelnými, a také o ceně, kterou za to musel zaplatit. A v neposlední řadě je to příběh o otci a synovi, jejich sblížení i odcizení. Je to vyprávění ryze antické, tedy z doby, která je dodnes tak silnou, inspirativní, fascinující a v historii neopakovatelnou. Vydejte se tedy s námi do Atén, do toho času kdy nad nimi zvedala svou hlavu skalnatá Akropolis, sídlo vládců a božstev, a ze všech nejmocnější Athéna byla ochránkyní města.

Tato inscenace získala cenu za dramaturgický počín na Národní přehlídce v Chrudimi v roce 2015.

HAMLETI

Je herectví opravdu vysněným povoláním?

Divadlo Na zábradlí Praha

Režie a výběr hudby: Jan Mikulášek

Dramaturgie: Dora Viceníková

Scéna a kostýmy: Marek Cpin

Hrají: Jana Plodková, Petr Čtvrtníček,
Jakub Žáček, Jiří Vyorálek, Honza Hájek,
Ivan Lupták, Václav Vašák

V inscenaci zazní texty Thomase Bernharda,
Petra Handkeho, Lot Vekemansové,
Heinera Müllera, F. M. Dostojevského,
Tennessee Williamse
a Williama Shakespeara.

„...Teatrologická studie, jednoho dne teatrologická studie! To, co člověk nenávidí, dokáže skvěle popsat, pomyslel jsem si. V nejbližší době dokončím studii DIVADLO – DIVADLO? v pěti, možná sedmi oddílech. (Až bude hotová, spálíš ji, protože je nesmysl uveřejňovat ji, pročteš si ji a spálíš ji. Uveřejnění je směšné, pochybný účel!) První oddíl HERCI, druhý oddíl HERCI V HERCÍCH, třetí oddíl HERCI V HERCÍCH HERCŮ a tak dál... čtvrtý oddíl JEVIŠTNÍ EXCESY a tak dál... poslední oddíl: CO TEDY VLASTNĚ JE DIVADLO?...“
Je to komedie? Je to tragédie? - Thomas Bernhard

Není Hamlet jako Hamlet. A co teprve, když se na jevišti objeví najednou sedm dánských králů? Autorská inscenace Divadla na Zábradlí postupně odkrývá osobní roviny života jak Hamleta, tak i herců, kteří ho ztvárňují. Divák se tak může ponořit do slasti i strasti herecké profese, která je obohacena dávkou humoru.

Za svůj herecký výkon byla Jana Plodková nominována na Cenu divadelní kritiky 2015 za nejlepší ženský herecký výkon.

VITA CAROLI

Výstava věnovaná Karlu IV.

TRVÁ DO PÁTKU 29. 4. / KNIHOVNA PETRA BEZRUČE / VSTUP VOLNÝ

Dámský výtvarný klub SVČ Opava
ZUŠ Vladislava Vančury
Háj ve Slezsku

Společná výstava členek Dámského výtvarného klubu Střediska volného času Opava a žáků výtvarného oboru ZUŠ Vladislava Vančury Háj ve Slezsku je věnována slavné osobnosti našich dějin Karlu IV.

Členky Dámského výtvarného klubu pracovaly na zvětšenině votivního obrazu pražského arcibiskupa Jana Očka z Vlašimi. Obraz byl rozdělen na 16 čtverců, každá část má proto jiný rukopis. Následnou reprodukci nově vzniklého obrazu přetvářely dámy ve výtvarných hříčkách. Vytvořily zajímavé koláže, barevné variace či mozaiky. Na motivy středověkých tkanin volně navazují voskové batiky.

Žáci základní umělecké školy se inspirovali magií a legendami Karlova mostu, podobou samotného Karla IV. a obrazy Mistra Theodorika z kaple sv. Kříže na Karlštejně. Vznikly tak kresby, monotypy, fotografie s atributy svatých, kresby, počítačové grafiky, linoryty a korunovační klenoty z netradičních materiálů.

Věříme, že Vám naše společná výstava přiblíží osobnost Karla IV. neotřelým a hravým pohledem dam a žáků ZUŠ.

Výstavu je možno zhlédnout

v pondělí, úterý a čtvrtek od 8.00 do 18.00.
Ve středu od 8.00 do 15.00 a v pátek od 8.00 do 17.00.

*„Jsi nevšimavý k všedním dnům,
když se chystáš na svátek.
Ten ale svou blízkostí zkrášluje
tvé všední dny a ty jsi tím o něco bohatší.“*

Antoine de Saint-Exupéry

PRAKTICKÉ INFORMACE

Předprodej:

Sluna, Horní náměstí 27, Opava, 746 01

Tel.: 553 712 319, sluna.opava@seznam.cz,

www.slunaopava.wbs.cz

Slezské divadlo Opava, Horní náměstí 13, Opava, 746 01

Tel.: 553 537 411, www.divadlo-opava.cz

OKO (recepce), Ostrožná 46, Opava, 746 01

Tel.: 553 791 947, www.oko-opava.cz

Pořádá statutární město Opava

Informace na tel.: 553 756 306, 604 229 363

e-mail: petr.rotrekl@opava-city.cz

www.opava-city.cz/dalsibrehy

www.facebook.com

Staňte se fanoušky Dalších břehů!

Přejete-li si dostávat e-mailem aktuální informace

o kulturních aktivitách, napište na kultura.opava@seznam.cz

**Programový tisk 20. ročníku festivalu Další břehy
vydalo statutární město Opava.**

Dramaturgie festivalu: Petr Rotrekl

Texty v programovém bulletinu vybrali, sestavili a sepsali:

Anna Rotreklová, Jasmína Finkeová

a autoři jednotlivých textů

Redakční rada: Petr Rotrekl, Anna Rotreklová,

Magdaléna Hájková

Grafická úprava: Dagmar Hlubučková, Dalibor Skála

Tisk: Tiskárna Grafico s.r.o.